

ЗАКОН

О РАДИОДИФУЗИЈИ*

- ПРЕЧИШЋЕНИ ТЕКСТ - **

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом се: уређују услови и начин обављања радиодифузне делатности, у складу са међународним конвенцијама и стандардима; оснива Републичка радиодифузна агенција, као и установе јавног радиодифузног сервиса; утврђују услови и поступак за издавање дозвола за емитовање радио и телевизијског програма; уређују и друга питања од значаја за област радиодифузије.

Члан 2.

Одредбе овог закона не односе се на услове и поступак издавања дозвола за радиодифузне станице, као и на услове и поступак за стицање права емитера на постављање, употребу и одржавање емисионих фиксних и мобилних уређаја.

* Закон о радиодифузији је објављен у „Службеном гласнику РС”, број 42/02, од 19. јула 2002. године. Измене и допуне овог закона објављене су у „Службеном гласнику РС”, бр. 97/04, 76/05, 62/06 и 85/06. Одредбом члана 110. алинеја 2. Закона о јавном оглашавању („Службени гласник РС”, број 79/05), регулисано је да даном почетка примене тог закона престају да важе одредбе чл. 104 – 105, чл. 107 – 112. и члана 113. став 1. тач. 16) – 18) и тач. 20) – 26) Закона о радиодифузији.

** Пречишћени текст Закона о радиодифузији сачинила је Стручна служба Републичке радиодифузне агенције. Републичка радиодифузна агенција се на то одлучила, с обзиром да Законодавни одбор Народне скупштине Републике Србије, као једини овалшћени орган, последњим изменама и допунама није овлашћен да утврди пречишћен текст Закона о радиодифузији. Интерну верзију пречишћеног текста Закона о радиодифузији, Републичка радиодифузна агенција је сачинила за своје потребе и потребе радио и телевизијских станица (емитера), над којима врши надзор у Републици Србији. Сврха сачињавања овог текста је лакша примена Закона о радиодифузији, с обзиром на многобројне измене и допуне основног (првобитног) текста овог закона.

Начела регулисања односа у области радиодифузије

Члан 3.

Регулисање односа у области радиодифузије заснива се на начелима:

- 1) слободе, професионализма и независности радиодифузних јавних гласила, као гаранције укупног развоја демократије и друштвене хармоније;
- 2) рационалног и ефикасног коришћења радиофреквенцијског спектра као ограниченог природног богатства;
- 3) забране сваког облика цензуре и/или утицаја на рад радиодифузних јавних гласила, чиме се гарантује њихова независност, независност њихових редакција и новинара;
- 4) пуне афирмације грађанских права и слобода, а посебно слободе изражавања и плурализма мишљења;
- 5) примене међународно признатих норми и принципа који се односе на област радиодифузије, а нарочито поштовања људских права у овој области;
- 6) објективности, забране дискриминације и јавности поступка издавања дозвола за емитовање;
- 7) подстицања развоја радиодифузије и стваралаштва у области радија и телевизије у Републици Србији.

Дефиниције

Члан 4.

Изрази употребљени у овом закону, ако није друкчије одређено, имају следеће значење:

- 1) **Радиодифузија:** општи појам за радио и телевизију као електронске медије масовне комуникације, која се остварује посредством аналогног или дигиталног преноса текста, говора, звука, непокретних и покретних слика у виду програмских садржаја намењених најширој јавности путем радио таласа или кабловских дистрибутивних система до одговарајућих пријемних уређаја;
- 2) **Радиофреквенција:** основни физички параметар електромагнетних таласа или радио таласа који се слободно простиру кроз простор и чије се вредности конвенционално налазе у опсегу од 3 KHz до 3000 GHz;
- 3) **Зона покривања:** област у околини неког предајника у којој је задовољен услов да је интензитет електромагнетног сигнала већи од минимално неопходног за квалитетан пријем без присуства других ометајућих сигнала;
- 4) **Зона сервиса (опслуживања):** област у околини неког предајника у којој је испуњен услов квалитетног пријема сигнала у реалним условима. Сервисна зона у реалним условима је увек мања од зоне покривања;

5) **Жељена зона сервиса:** географска област или административно подручје којем је намењен радиодифузни сервис. Жељена зона сервиса (опслуживања) у зависности од потреба јесте појединачна сервисна зона или збир сервисних зона сваког предајника. Жељена зона сервиса (опслуживања) у случају мреже предајника, представља збир појединачних сервисних зона сваког предајника;

6) **Радио/ТВ мрежа:** два или више предајника или репетитора или њихова комбинација који емитују исти програм у исто време;

7) **Умрежавање:** успостављање привремене радио, односно телевизијске мреже путем земаљских, кабловских или сателитских веза између два или више емитера са циљем непосредног преноса радио, односно телевизијског програма;

8) **Радиодифузна организација (у даљем тексту: „емитер”):** физичко или правно лице које је регистровано за делатности производње и емитовања радио или телевизијског програма коме је, у складу са овим законом, издата дозвола за емитовање програма;

8а) **Емитовање:** пренос радио или телевизијског програма од емитера до пријемних уређаја путем мреже предајника (земаљско емитовање), или кабловских дистрибутивних система (кабловско емитовање) и сателитских станица (сателитско емитовање);

9) **Јавни радиодифузни сервис:** производња, куповина, обрада и емитовање информативних, образовних, културно-уметничких, дечијих, забавних, спотрских и других радио и телевизијских програма који су од општег интереса за грађане, а нарочито у циљу остваривања њихових људских и грађанских права, размене идеја и мишљења, неговања политичке, полне, међунационалне и верске толеранције, као и очувања националног идентитета;

10) **Независна продукција:** радио и телевизијски програми намењени искључиво радиодифузији које производе физичка или правна лица регистрована за ту делатност, а која нису емитер програма који производе;

11) **Огласна порука (реклама):** промотивна порука која има за циљ да представи и скрене пажњу на одређени производ, услугу или фирму, односно да наведе потрошаче да користе, односно купе дотични производ или услугу;

12) **Оглашавање (рекламирање):** емитовање огласних порука (реклама) уз новчану накнаду или други облик накнаде;

13) **Спонзорство:** било које учешће физичког или правног лица, које се не бави делатношћу производње радио и/или телевизијског програма, нити производњом аудиовизуелних дела, у финансирању радио и/или телевизијских програма, с циљем да промовише своје име, заштитни знак, углед, активности или производе;

14) **Телекуповина:** радио или телевизијска презентација употребне или какве друге вредности или особине производа или услуга са циљем продаје на непосредан начин;

15) **Кабловски дистрибутивни систем (у даљем тексту: „КДС”):** претежно кабловска телекомуникациона мрежа намењена дистрибуцији радио и телевизијског програма, као и пружању других телекомуникационих услуга;

16) **Оператор КДС или сателитске станице (у даљем тексту: „Оператор”):** физичко или правно лице које мора бити организовано као посебан

правни субјект у односу на емитера, а које гради, поседује или експлоатише КДС или сателитску станицу за пренос радио или телевизијског програма од емитера до пријемних уређаја.

Сарадња са регулаторним телом надлежним за област телекомуникација

Члан 5.

Републичка радиодифузна агенција и регулаторно тело надлежно за област телекомуникација основано посебним законом којим се уређује област телекомуникација, имају обавезу да, у складу и на начин предвиђен одредбама овог закона и посебног закона којим се уређује област телекомуникација, међусобно сарађују и координирају свој рад у циљу рационалног и ефикасног коришћења радиофреквенцијског спектра и доследне примене овог и посебног закона којим се уређује област телекомуникација.

II. РЕПУБЛИЧКА РАДИОДИФУЗНА АГЕНЦИЈА

1. Правни статус

Оснивање

Члан 6.

Ради обезбеђивања услова за ефикасно спровођење и унапређивање утврђене радиодифузне политике у Републици Србији на начин примерен демократском друштву, оснива се Републичка радиодифузна агенција (у даљем тексту: Агенција) као самостална, односно независна организација која врши јавна овлашћења, у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Агенција је самостални правни субјект и функционално је независна од било ког државног органа, као и од свих организација и лица која се баве делатношћу производње и емитовања радио и телевизијских програма и/или са њом повезаним делатностима.

Правни субјективитет и заступање

Члан 7.

Агенција има својство правног лица.

Орган Агенције је Савет Агенције који доноси све одлуке о питањима из надлежности Агенције.

Агенцију представља и заступа председник Савета Агенције, а у случају његове спречености, Агенцију заступа заменик председника Савета Агенције.

Председник Савета Агенције, односно заменик председника Савета Агенције када врши његову функцију може, у целини или делимично, пренети функцију заступања Агенције другом члану Савета Агенције, само на основу одлуке Савета Агенције.

2. Надлежност Агенције

Члан 8.

Агенција је надлежна да:

- 1) доноси Стратегију развоја радиодифузије у Републици Србији, уз сагласност Владе Републике Србије;
- 2) врши контролу и стара се о доследној примени одредаба овог закона;
- 3) издаје дозволе за емитовање програма и прописује образац за те дозволе;
- 4) прописује техничке, организационе и програмске услове за производњу и емитовање програма, у складу са одредбама овог закона;
- 5) прописује правила која су обавезујућа за емитере, а којима се обезбеђује спровођење радиодифузне политике у Републици Србији;
- 6) врши надзор над радом емитера у Републици Србији;
- 7) одлучује о представкама физичких и правних лица и о приговорима емитера у вези са радом других емитера;
- 8) даје мишљење надлежним државним органима у вези са приступањем међународним конвенцијама које се односе на област радиодифузије;
- 9) предузима одговарајуће мере према емитерима, у складу са овим законом;
- 10) обавља и друге послове, у складу са овим законом.

Поред надлежности из става 1. овог члана, Агенција обавља и послове који се односе на предузимање мера у области радиодифузије у циљу :

- 1) заштите малолетника ;
- 2) примене прописа о ауторским и сродним правима;
- 3) спречавања емитовања програма који садрже информације којима се подстиче дискриминација, мржња или насиље против лица или групе лица због њиховог припадања или неприпадања одређеној раси, вери, нацији, етничкој групи или полу.

Послове из става 1. тач. 1), 2), 3) и 6) овог члана Агенција обавља као поверене послове.

Доношење стратегије развоја радиодифузије

Члан 9.

Агенција, по претходно прибављеном мишљењу регулаторног тела надлежног за телекомуникације доноси Стратегију развоја радиодифузије у Републици Србији којом, на основу сагледавања различитих потреба грађана и друштвених група за информисањем, образовањем, културним, спортским и другим садржајима, утврђује број и врсту емитера, жељене зоне сервиса (опслуживања) и друге параметре за које се расписује јавни конкурс.

Контрола над спровођењем овог закона

Члан 10.

Контрола над спровођењем овог закона обухвата контролу рада емитера у погледу доследне примене и афирмисања начела на којима се заснива регулисање односа у области радиодифузије, као и у извршавању других обавеза које по одредбама овог закона имају емитери.

Издавање дозвола за емитовање

Члан 11.

За емитовање програма путем земаљског, кабловског или сателитског преноса, дигиталног или аналогног, Агенција издаје дозволу по поступку и према критеријумима утврђеним овим законом.

Емитовање програма путем глобалне информатичке мреже (Интернет њебцастинг) не подлеже обавези прибављања дозволе, али се одредбе овог закона примењују на садржај програма.

Прописивање обавезујућих правила за емитере

Члан 12.

Агенција доноси препоруке, упутства, обавезујућа упутства и општа обавезујућа упутства за емитере, ради ефикасног спровођења радиодифузне политике у Републици Србији.

Агенција доноси препоруке у случају да постоји неуједначена дозвољена пракса емитера у примени одредаба овог закона које се односе на садржај програма.

Агенција доноси упутство у случају када постоји сумња у погледу дозвољености начина на који емитер или група емитера користи дозволу у вези са одредбама овог закона које се односе на садржај програма.

Агенција доноси обавезујуће упутство ако у вези са појединим питањем које се односи на садржај програма установи неуједначено понашање емитера при чему се одређени видови тог понашања могу сматрати недозвољеним.

Агенција доноси опште обавезујуће упутство ради ближег уређивања одређених питања која се односе на садржај програма, независно од постојеће праксе емитера. Опште обавезујуће упутство може да се односи на поједино питање које се тиче садржаја програма, на већи број сродних питања, а може да се односи и на сва питања која се тичу садржаја програма (кодекс понашања емитера).

Непоступање по обавезујућем упутству је основ за изрицање мера опомене и упозорења емитеру, а непоступање по општем обавезујућем упутству је основ за изрицање свих врста мера које Агенција може предузимати.

Препоруке, упутства, обавезујућа упутства и општа обавезујућа упутства објављују се на начин предвиђен статутом Агенције.

Агенција доноси и објављује и друге прописе у складу са овим законом, на начин предвиђен статутом.

Надзор над радом емитера

Члан 13.

Агенција врши надзор над радом емитера самостално или ангажовањем овлашћене организације.

У вршењу надлежности из става 1. овог члана, Агенција је дужна да се посебно стара о томе да емитери у свему поштују услове под којима им је дозвола издата, нарочито у погледу општих програмских стандарда прописаних овим законом.

Емитери су дужни да Агенцији омогуће увид у податке и осталу документацију која се односи на предмет надзора.

Разматрање представки

Члан 14.

Физичка и правна лица имају право да Агенцији подносе представке у вези са садржајем програма емитера, ако сматрају да се тим програмима вређају или угрожавају њихови лични интереси или општи интерес.

Агенција је дужна да по пријему и разматрању представке, представку без одлагања достави емитеру на изјашњавање и да му одреди рок за то, осим ако је представка очигледно неоснована, у ком случају је одбацује и о томе обавештава подносиоца представке.

Ако се емитер не изјасни у остављеном року, или обавести Агенцију да је представка неоснована, а Агенција и поред тога сматра да је представка основана,

дужна је да предузме одговарајуће мере према емитеру, као и да подносиоца представке упути на који начин може да заштити свој интерес.

Одговарајућим мерама из става 3. овог члана сматрају се, нарочито:

- 1) мере које Агенција изриче у складу са овим законом;
- 2) подношење прекршајне или кривичне пријаве, или иницирање одговарајућег поступка пред надлежним државним органом.

Разматрање приговора

Члан 15.

Емитер може поднети Агенцији приговор на поступање другог емитера услед чега трпи или може да претрпи штету.

Агенција је дужна да приговор из става 1. овог члана, без одлагања, достави на изјашњење емитеру на кога се приговор односи, а који је дужан је да се о приговору изјасни у року од 15 дана од дана пријема.

Ако и поред изјашњења емитера Агенција сматра да је приговор основан, дужна је да против емитера на кога се приговор односи предузме мере из члана 14. став 4. овог закона.

Сарадња са државним и другим органима и организацијама

Члан 16.

Агенција даје мишљење надлежним државним органима, на њихов захтев, у вези са приступањем међународним конвенцијама и другим споразумима који се односе на област радиодифузије.

Ради размене искустава, унапређивања свог рада и усклађивања са међународним искуствима и стандардима, Агенција сарађује са одговарајућим организацијама других држава, односно са одговарајућим међународним организацијама.

Надлежни државни органи, приликом припреме прописа који се односе на област радиодифузије, прибављају мишљење Агенције.

Изрицање мера

Члан 17.

Агенција може емитеру изрећи опомену и упозорење, а може му, у складу са одредбама овог закона, привремено или трајно одузети дозволу за емитовање програма.

Изузетно, емитерима - установама јавног радиодифузног сервиса које не подлежу обавези прибављања дозволе за емитовање програма од стране Агенције, може се изрећи само опомена и упозорење.

Агенција може да пред надлежним судом или другим државним органом покрене поступак против емитера или одговорног лица емитера, ако његово чињење или нечињење има обележја дела кажњивог према закону.

Члан 18.

Опомена из члана 17. ст. 1. и 2. овог закона изриче се емитеру који први пут прекрши неку од обавеза утврђених овим законом или актом Агенције донетим на основу овог закона.

Опомена се не објављује у јавним гласилима.

Упозорење се изриче емитеру који:

1) и поред изречене опомене настави да поступа супротно обавезама утврђеним овим законом или актом Агенције донетим на основу овог закона;

2) први пут прекрши неку од обавеза утврђених овим законом али на начин да то кршење озбиљно угрожава остваривање начела регулисања односа у области радиодифузије;

3) прекрши неки од услова који су садржани у издатој дозволи за емитовање програма.

Приликом изрицања упозорења Агенција је дужна да изричито наведе обавезу коју је емитер повредио, као и да утврди мере које емитер треба да предузме како би се повреда отклонила.

Упозорење се објављује у јавним гласилима, а обавезно у програму оног емитера на којег се упозорење односи.

Емитеру се могу изрећи и мере утврђене посебним законом којим се уређује област телекомуникација када се емитер не придржава прописаних обавеза.

Агенција је дужна да приликом изрицања мера обезбеди објективност и непристрасност, као и да обезбеди емитеру да се пре изрицања мере изјасни о учињеним повредама обавеза које му се стављају на терет.

Агенција прописује ближа правила о условима и начину изрицања мера.

Заштита малолетника

Члан 19.

Агенција се стара о заштити малолетника и поштовању достојанства личности у програмима који се приказују посредством радија и телевизије, о чему доноси опште обавезујуће упутство.

Агенција се нарочито стара да програми који могу да нашkode физичком, менталном или моралном развоју малолетника не буду доступни путем радија или телевизије, изузев када је временом емитовања или техничким поступком обезбеђено да малолетници, по правилу, нису у прилици да их виде или слушају.

Приказивање програма који тешко угрожавају физички, ментални или морални развој малолетника, забрањено је.

Заштита ауторских и сродних права

Члан 20.

Агенција се стара да сви емитери примењују прописе о ауторским и сродним правима.

Поступање супротно прописима из става 1. овог члана од стране емитера основ је за изрицање прописаних мера од стране Агенције, независно од других правних средстава која стоје на располагању оштећеном носиоцу ауторског или сродног права.

Сузбијање говора мржње

Члан 21.

Агенција се стара да програми емитера не садрже информације којима се подстиче дискриминација, мржња или насиље против лица или групе лица због различите политичке опредељености или због припадања или неприпадања некој раси, вери, нацији, етничкој групи, полу или због сексуалне опредељености.

Поступање емитера супротно забрани из става 1. овог члана је основ за изрицање предвиђених мера од стране Агенције, независно од других правних средстава која стоје на располагању оштећеном.

3. Савет Агенције

Састав Савета

Члан 22.

Савет Агенције (у даљем тексту: Савет) има девет чланова који се бирају из реда угледних стручњака из области које су од значаја за обављање послова из надлежности Агенције (медијски стручњаци, стручњаци за оглашавање, правници, економисти, телекомуникациони инжењери и други).

Избор Савета

Члан 23.

Чланове Савета бира Народна скупштина Републике Србије (у даљем тексту: Скупштина), на предлог овлашћених предлагача.

Овлашћени предлагачи јесу:

- 1) надлежни одбор Скупштине;
- 2) Скупштина Аутономне покрајине Војводине;
- 3) конференција Универзитета;
- 4) удружења радиодифузних јавних гласила у Републици Србији, удружења новинара у Републици Србији, професионална удружења филмских и драмских уметника у Републици Србији и професионална удружења композитора у Републици Србији, путем заједничког договора;
- 5) домаће невладине организације и удружења грађана која се преваходно баве заштитом слободе говора, заштитом права националних и етничких мањина и заштитом права деце, путем заједничког договора;
- 6) традиционалне цркве и верске заједнице.

Кандидата за деветог члана Савета предлажу претходно изабрани чланови Савета, с тим што морају предложити кандидата који живи и ради на подручју Аутономне покрајине Косово и Метохија и који испуњава критеријуме за чланство у Савету утврђене овим законом.

Кандидат за деветог члана Савета предложен је ако за њега гласа најмање пет чланова Савета.

Поступак предлагања чланова Савета

Члан 24.

Сваки овлашћени предлагач подноси надлежном одбору Скупштине листу на којој се обавезно налазе два кандидата за члана Савета, са изузетком надлежног одбора Скупштине, који предлаже листу на којој се обавезно налази шест кандидата. За избор деветог члана Савета предлаже се само један кандидат. Сваки предлог мора бити потписан и оверен од стране овлашћеног предлагача и садржи лично име и адресу заступника.

Кандидати не морају бити из реда овлашћеног предлагача.

Скупштина бира по једног кандидата са сваке важеће листе и три кандидата са листе коју предложи надлежни одбор Скупштине.

Овлашћени предлагачи утврђују своје предлоге самостално, а ако се један овлашћени предлагач састоји од више правних субјеката, предлог се утврђује споразумно, међусобним усаглашавањем.

Податке о домаћим невладиним организацијама и удружењима грађана надлежни одбор Скупштине прибавља од органа надлежних за вођење регистра тих организација, односно удружења.

Ако домаће невладине организације и удружења грађана предложе више од једне листе кандидата, важећа је она листа коју потпише већи број организација, односно удружења (овлашћених предлагача) која су у претходном периоду имала већи број спроведених акција, иницијатива и објављених публикација из области којом се претежно баве.

Ако је предлог листе кандидата поднет супротно одредбама овог закона, надлежни одбор Скупштине враћа предлог овлашћеном предлагачу да га у року од 15 дана усклади са овим законом. Ако надлежни одбор Скупштине није у могућности да утврди која листа кандидата је важећа у смислу става 6. овог члана, вратиће предлоге овлашћеним предлагачима, који су у том случају обавезни да надлежном одбору Скупштине доставе усаглашени предлог у року од 15 дана.

Председник Скупштине, најмање 20 дана пре одлучивања о избору чланова Савета, на погодан начин, јавно објављује све важеће листе кандидата које су поднели овлашћени предлагачи са основним биографским подацима о кандидатима.

Надлежни одбор Скупштина може, пре одлучивања о избору чланова Савета, организовати јавни разговор са свим предложеним кандидатима ради стицања увида у њихове способности за обављање послова из надлежности Агенције.

Ако ниједан кандидат са неке од листа кандидата за члана Савета не добије довољан број гласова, избор се обавља на основу нове листе кандидата, коју овлашћени предлагач доставља најкасније у року од 15 дана од дана одлучивања о претходно поднетој листи.

Нespoјивост са чланством у Савету

Члан 25.

Чланови Савета не могу бити:

1) посланици у Скупштини Србије и Црне Горе, народни посланици и посланици скупштина аутономних покрајина;

2) изабрана, именована и постављена лица у Савету министара, Влади Републике Србије (у даљем тексту: Влада) и извршним органима аутономних покрајина (министри, њихови заменици, помоћници, као и руководиоци посебних организационих целина под непосредном контролом Владе и извршних органа и други функционери);

3) функционери политичких странака (председници странака, чланови председништва, њихови заменици, чланови извршних и главних одбора, као и други страначки функционери);

4) лица која, као власници удела, акционари, чланови органа управљања, чланови надзорних органа, запослени, лица под уговором и сл. имају интереса у правним лицима која се баве делатношћу производње и/или емитовања радио и телевизијског програма или са њом повезаним делатностима (рекламирање, телекомуникације и сл.), тако да би чланство таквог лица у Савету могло да доведе до сукоба интереса;

5) лица која су правоснажно осуђена за кривичо дело против службене дужности, корупције, преваре, крађе или друго кривично дело које их чини недостојним за обављање функције, без обзира на изречену санкцију, или су правоснажно осуђена за неко друго кривично дело на казну затвора у трајању дужем од шест месеци;

6) лице које је брачни друг, родитељ, дете или побочни сродник закључно са другим степеном сродства лица наведених у ставу 1. тач. 1) до 4) овог члана.

Кандидат је дужан да овлашћеном предлагачу достави писмену изјаву да не постоје сметње за избор утврђене у ставу 1. овог члана.

Мандат чланова Савета

Члан 26.

Чланови Савета не представљају у Савету органе или организације које су их предложиле, већ своју дужност обављају самостално, по сопственом знању и савести, у складу са овим законом.

Члану Савета функција може престати само из разлога и у поступку предвиђеном овим законом.

Нико нема право да на било који начин утиче на рад чланова Савета, нити су они дужни да поштују било чије инструкције у вези са својим радом, изузев одлука надлежног суда донетих у поступку судске контроле рада Савета.

Трајање мандата

Члан 27.

Члан Савета бира се на период од шест година.

Изузетно од става 1. овог члана, приликом првог избора, три члана Савета се бирају на шест година, три члана на пет година, а три члана четири године.

Члановима Савета првог сазива који се бирају на предлог надлежног одбора Скупштине мандат траје шест година, члановима Савета првог сазива који се бирају на предлог Скупштине АП Војводина, ректора универзитета, цркви и верских заједница, мандат траје пет година, а осталим члановима Савета првог сазива мандат траје четири године.

Престанак мандата члана Савета

Члан 28.

Мандат члана Савета може престати у следећим случајевима:

- 1) истеком времена на које је члан Савета изабран;
- 2) разрешењем из разлога предвиђених овим законом;
- 3) подношењем оставке Скупштини у писаној форми, у ком случају мандат члана Савета престаје даном достављања оставке, при чему унапред дата (ковертирана) оставка не производи правно дејство;
- 4) смрћу члана Савета.

Престанак мандата разрешењем

Члан 29.

Скупштина може, на предлог Савета или на предлог најмање 20 народних посланика, разрешити члана Савета у следећим случајевима:

- 1) ако је због болести, на основу налаза надлежне здравствене установе, неспособан за обављање дужности члана Савета у периоду дужем од шест месеци;
- 2) ако се утврди да је при подношењу предлога навео о себи неистините податке или је пропустио да наведе податке о околностима из члана 25. овог закона;
- 3) ако се утврди да је у току трајања мандата члана Савета наступила нека од околности из члана 25. овог закона;
- 4) ако без основаног разлога пропусти или одбије да обавља дужност члана Савета у периоду од најмање три месеца непрекидно или у периоду од 12 месеци у коме најмање шест месеци не обавља своју дужност.

Одлука о разрешењу може бити донета само на основу образложеног предлога после спроведеног поступка у коме су утврђене све релевантне околности и у коме је члану Савета против кога је покренут поступак омогућено да се изјасни о свим околностима.

Разлог за разрешење члана Савета не може бити политичко или друго уверење, односно чланство у политичкој организацији.

Суспензија члана Савета

Члан 30.

Када је поднет предлог за разрешење члана Савета, Савет може двотрећинском већином од укупног броја својих чланова донети одлуку да суспендује члана Савета против кога је поднет предлог за разрешење до доношења одлуке Скупштине, али не дуже од шест месеци.

Ако је против члана Савета покренут кривични поступак за кривично дело које га чини недостојним за обављање функције члана, Савет може двотрећинском већином од укупног броја својих чланова донети одлуку да привремено суспендује члана Савета до окончања кривичног поступка.

Последице престанка мандата

Члан 31.

Председник Скупштине упућује јавни позив за подношење предлога листе кандидата за члана Савета најкасније шест месеци пре истека мандата члана Савета. Позив се упућује оним овлашћеним предлагачима који су предложили кандидате чији мандат истиче.

Овлашћени предлагачи дужни су да најкасније у року од три месеца од дана упућивања јавног позива доставе Скупштини предлог листе кандидата за упражњена места.

Скупштина доноси одлуку о избору нових чланова Савета пре истека мандата постојећих чланова.

У случају престанка мандата пре истека времена на које је члан Савета изабран (смрћу, разрешењем или оставком), овлашћени предлагач који је предложио члана чији је мандат престао на овај начин, дужан је да, без одлагања, а најкасније у року од три месеца, Скупштини достави листу кандидата за упражњено место у Савету. Скупштина је дужна да у року од 60 дана од дана пријема листе кандидата, изабере новог члана Савета. Избор се врши на мандатни период од шест година.

До избора новог члана Савет пуноважно одлучује у непотпуном саставу. Савет не може пуноважно да доноси одлуке ако број чланова Савета, због престанка мандата појединих чланова, буде мањи од пет.

Начин рада Савета

Члан 32.

Рад Савета је јаван.

Савет одлучује већином гласова присутних чланова, под условом да је испуњен кворум за одлучивање који чини најмање пет чланова, изузев у случајевима када је овим законом или Статутом одређено друкчије. Општи акти и одлуке којима се одлучује о правима емитера, Савет доноси већином гласова укупног броја чланова Савета, изузев ако овим законом или Статутом није предвиђена двотрећинска већина гласова од укупног броја чланова Савета. У случају једнаког броја гласова, одлучујући је глас председника Савета, а у његовом одсуству глас заменика председника.

Председника и заменика председника Савет бира из својих редова двотрећинском већином гласова од укупног броја чланова.

За свој рад председник и чланови Савета имају право на новчану накнаду у висини плате председника, односно судије Врховног суда Србије.

Председник Савета представља и заступа Агенцију, руководи радом Савета, потписује одлуке Савета и стара се о њиховом извршавању, има овлашћења директора у остваривању права, обавеза и одговорности по основу рада запослених у стручној служби Агенције и обавља и друге послове утврђене законом и статутом.

Статут и други општи акти Агенције

Члан 33.

Статут Агенције, пословник о раду Савета, акт којим се уређује организација стручних служби Агенције, број и статус запослених у стручним службама и друге опште акте Агенције, доноси Савет.

Акти из става 1. овог члана доносе се двотрећинском већином гласова укупног броја чланова Савета.

Скупштина даје сагласност на Статут Агенције.

4. Финансирање Агенције

Финансијски план

Члан 34.

Финансирање Агенције врши се у складу са финансијским планом који за сваку годину доноси Савет.

Финансијским планом утврђују се укупни приходи и расходи Агенције, резерве за непредвиђене издатке, као и елементи за целовито сагледавање политике зарада и запослености у Агенцији.

Сагласност на финансијски план из става 1. овог члана даје Влада.

Финансијски план се доноси најкасније до 15. децембра текуће године за наредну годину.

Финансијски план се објављује на начин утврђен статутом Агенције.

Сви обрачуни прихода и расхода Агенције подлежу годишњој ревизији од стране независног овлашћеног ревизора. Обрачуни се објављују најкасније три месеца по завршетку финансијске године.

Ако се годишњим обрачуном прихода и расхода Агенције утврди да су укупно остварени приходи Агенције већи од остварених расхода, разлика средстава уплаћује се на рачун буџета Републике Србије и распоређује се, на једнаке делове, за унапређење и развој културе, здравства, просвете и социјалне заштите.

Извори финансирања

Члан 35.

Приход Агенције чине средства остварена од накнаде коју емитери, у складу са овим законом, плаћају за добијено право на емитовање програма (дозвола за емитовање програма).

У случају да Агенција не оствари планирани приход по основу накнаде из става 1. овог члана, недостајућа средства обезбеђују се из буџета Републике Србије.

Обезбеђивање недостајућих средстава, у складу са ставом 2. овог члана, не утиче на независност и самосталност Агенције.

5. Јавност рада Агенције и судска контрола

Јавност рада

Члан 36.

Агенција објављује годишњи извештај о свом раду на начин утврђен статутом Агенције.

Судска контрола

Члан 37.

Против одлуке Агенције није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

III. ДОЗВОЛА ЗА ЕМИТОВАЊЕ ПРОГРАМА

1. Појам дозволе и имаоци дозволе

Принципи издавања дозволе

Члан 38.

Физичко или правно лице не може да емитује радио или телевизијски програм уколико му претходно Агенција није издала дозволу, осим ако овим законом није друкчије одређено.

Дозволу за емитовање радио и телевизијског програма под једнаким условима може да добије свако правно и физичко лице које испуни услове прописане овим законом и прописима донетим на основу њега.

Поступак издавања дозволе за емитовање програма је јаван.

О издатим дозволама води се регистар, у складу са овим законом.

Дозвола за емитовање програма

Члан 39.

Дозвола за емитовање програма је овлашћење чијим добијањем њен ималац стиче право да посредством земаљских радиодифузних станица, кабловских дистрибутивних система, сателитских радиокомуникација или на други погодан начин, емитује одређени радио и/или телевизијски програм намењен неодређеном броју корисника.

Дозволу за емитовање програма издаје Агенција, по спроведеном поступку предвиђеном овим законом.

Дозволом за емитовање програма утврђују се програмски и технички стандарди за производњу и емитовање радио и телевизијског програма.

Саставни део дозволе за емитовање програма је дозвола за радиодифузну станицу (дозвола за радио станицу) коју на захтев Агенције издаје регулаторно тело надлежно за област телекомуникација, у складу са посебним законом којим се уређује област телекомуникација, а на основу Плана расподеле радио фреквенција који доноси министарство надлежно за послове телекомуникација.

Дозвола за радио станицу доставља се Агенцији ради спровођења поступка за издавање дозволе за емитовање програма.

Регулаторно тело надлежно за област телекомуникација дужно је да изда дозволу за радио станицу ако су испуњени услови из посебног закона и ако је захтев Агенције у складу са Планом расподеле радио фреквенција.

Право на постављање, употребу и одржавање емисионих фиксних и мобилних уређаја, ималац дозволе за емитовање програма остварује у складу са одредбама посебног закона којим се уређује област телекомуникација, прописима донетим на основу њега, општим актима регулаторног тела надлежног за област телекомуникација и техничким условима, односно стандардима на чију примену ови прописи упућују.

Кабловско и сателитско емитовање

Члан 40.

Агенција издаје дозволу за кабловско или сателитско емитовање програма без јавног конкурса, на захтев Оператора.

Оператор је дужан да испуни услове прописане посебним законом којим се уређује област телекомуникација у погледу поседовања прописаних дозвола, испуњења техничких услова и стандарда за мрежу и станицу коју користи и друге услове

прописане тим законом и које одреди регулаторно тело надлежно да област телекомуникација и да прибави права за емитовање одређеног програма емитера тог програма.

Обавеза прибављања дозволе из става 1. овог члана за кабловско емитовање не примењује се за програме:

1) за које је Агенција издала дозволу за земаљско емитовање под условом да се наведени програми кабловски емитују на подручју за које је дозвола за емитовање издата (локално подручје, одређени град или општину или на националном нивоу за програме за које је таква дозвола издата) и да се истовремено бесплатно емитују програми јавних сервиса;

2) који се могу примати путем слободног (некодираног) сателитског емитовања на територији Републике Србије.

Оператор може сателитским емитовањем емитовати радио и телевизијски програм намењен сателитском емитовању и обавезан је да прибави дозволу из става 1. овог члана у свим случајевима када за сателитско емитовање није прибавио дозволу за земаљско или кабловско емитовање.

Обавеза прибављања дозволе из става 1. овог члана се примењује за емитовање путем MMDS (Микроталасни Мултиканални Дистрибутивни Систем) технологије, уз обавезу оператора система у MMDS технологији да за све радио станице које користи у наведеном систему прибави прописану дозволу у складу са одредбама посебног закона којим се уређује област телекомуникација.

Ималац дозволе за емитовање програма

Члан 41.

Ималац дозволе за емитовање програма може бити само домаће правно или физичко лице које је регистровано за делатност производње и емитовања радио и телевизијског програма и које има седиште, односно пребивалиште на територији Републике Србије.

Домаће правно лице у коме су оснивачи страна правна лица регистрована у земљама у којима према унутрашњим прописима тих земаља није дозвољено или није могуће утврдити порекло оснивачког капитала, не може учествовати на јавном конкурс за дозволу за емитовање програма.

Страно физичко или правно лице може учествовати у оснивачком капиталу имаоца дозволе за емитовање програма највише до 49% укупног капитала, осим ако међународним уговорима које је ратификовала Савезна Република Југославија није друкчије предвиђено.

Ради контроле структуре и порекла капитала имаоца дозволе, ималац дозволе је дужан да за сваку промену власничке структуре прибави претходну сагласност Агенције.

Страно физичко или правно лице не може да учествује у оснивачком капиталу установа јавног радиодифузног сервиса.

Субјекти који не могу бити имаоци дозволе

Члан 42.

Ималац дозволе за емитовање програма не може да буде:

1) предузеће, установа или друго правно лице чији је оснивач Република Србија или аутономна покрајина, изузев установа јавног радиодифузног сервиса;

2) политичка странка, организација или коалиција, као и правно лице чији је оснивач политичка странка, организација или коалиција.

Емитер

Члан 43.

Правно или физичко лице које је регистровано за делатност производње и емитовања радио и телевизијског програма стиче статус емитера, у смислу овог закона, добијањем дозволе за емитовање програма, односно дозволе за радио станицу за емитере који према одредбама овог закона нису обавезни да прибаве дозволу за емитовање програма.

Емитер може да обавља делатност производње и емитовања радио и телевизијског програма као:

- 1) установа јавног радиодифузног сервиса;
- 2) комерцијална радио и/или телевизијска станица;
- 3) радио и/или телевизијска станица цивилног сектора;
- 4) радио и/или телевизијска станица локалне или регионалне заједнице.

Установе јавног радиодифузног сервиса

Члан 44.

Установе јавног радиодифузног сервиса Републике Србије или аутономних покрајина као емитери стичу право на производњу и емитовање програма непосредно на основу овог закона.

Емитерима из става 1. овог члана издаје се само дозвола за радио станицу, у складу са Планом расподеле радио фреквенција и овим законом.

Одредбе овог закона, осим одредаба које се односе на прибављање дозволе за емитовање програма, као и одговарајуће одредбе посебног закона којим се уређује област телекомуникација, примењују се и на емитере из става 1. овог члана.

Врсте емитера према садржају радио и телевизијског програма

Члан 45.

Према садржају радио и телевизијског програма који производе и емитују, емитери могу бити:

1) емитери целокупних програма, који обухватају информативне, образовне, културне, научне, спортске и забавне садржаје, као претежни део својих активности;

2) емитери специјализованих програма, чији је садржај у основи тематски исте врсте (спортски, културни, музички, образовни или др.);

3) емитери чији се програм у целини бави рекламирањем и продајом роба и услуга.

Непреносивост и неутуђивост дозволе

Члан 46.

Дозвола за емитовање програма, као и дозвола за радио станицу не може се уступати, изнајмљивати или на други начин пренети или отуђити.

Дозволе из става 1. овог члана не могу се пренети ни у случају кад емитер прода опрему за емитовање програма.

У случају из става 2. овог члана, нови власник опреме не може почети са емитовањем програма пре него што прибави дозволу, у складу са одредбама овог закона.

Жељена зона сервиса (опслуживања)

Члан 47.

Жељена зона сервиса може да обухвати подручје Републике Србије, аутономне покрајине, региона или локално подручје.

Јавни радиодифузни сервис мора да обезбеди квалитетан пријем радијског, односно телевизијског сигнала за најмање 90% становништва у жељеној зони сервиса.

Комерцијални радиодифузни сервис мора да обезбеди квалитетан пријем радијског, односно телевизијског сигнала за најмање 60% становништва у жељеној зони сервиса.

Заједничко коришћење радио фреквенције

Члан 48.

Ако су испуњени услови из Плана расподеле радио фреквенција, може се одобрити да највише три емитера емитују радио, односно телевизијски програм на истој радио фреквенцији и у истој жељеној зони сервиса.

Заједничко коришћење радио фреквенције може да се одобри само на основу претходно прибављеног позитивног мишљења регулаторног тела надлежног за област телекомуникација.

За добијање дозволе за емитовање програма из става 1. овог члана емитери подносе и уговор којим се регулише време емитовања програма сваког од емитера који намерава заједнички да користи радио фреквенцију у истој жељеној зони сервиса.

Агенција сваком емитеру из става 3. овог члана издаје посебну дозволу за емитовање програма у којој се посебно наводи заједничко коришћење радио фреквенције, емитер/и који користе исту радио фреквенцију и услови заједничког коришћења.

2. Поступак издавања дозволе

Јавни конкурс

Члан 49.

Дозвола за емитовање програма издаје се на основу јавног конкурса.

Јавни конкурс се обавезно расписује када на основу Плана расподеле радио фреквенција постоје могућности за издавање нових дозвола за емитовање програма.

На јавном конкурсима објављују се жељене зоне сервиса ради чијег се покривања расписује конкурс, у складу са Планом расподеле радио фреквенција.

Оглас за јавни конкурс

Члан 50.

Оглас којим се расписује јавни конкурс за издавање дозвола за емитовање програма садржи:

1) подручје жељене зоне сервиса са припадајућим радио фреквенцијама/локацијама;

2) техничке, организационе и програмске услове за производњу и емитовање програма које подносилац пријаве треба да испуњава;

3) услове утврђене посебним законом којим се уређује област телекомуникација и прописима донетим на основу њега, које подносилац пријаве треба да испуњава за добијање дозволе за радиодифузну станицу;

4) висину годишње накнаде за добијено право на емитовање програма и висину накнаде која се плаћа за коришћење радио фреквенција на основу издате дозволе за радиодифузну станицу;

5) рок за подношење пријаве на јавни конкурс заједно са прописаном документацијом;

6) рок за доношење одлуке по расписаном јавном конкурс.

Ради обезбеђивања услова да јавни конкурс буде доступан свим заинтересованим лицима под равноправним условима, оглас се објављује у "Службеном гласнику Републике Србије" и у најмање једном широко доступном дневном листу. Ако се јавни конкурс расписује за издавање дозвола за емитовање програма радио и/или телевизијских станица локалних или регионалних заједница, оглас се мора објавити и у најмање једном локалном, односно регионалном листу на подручју за које се расписује јавни конкурс.

Рок за подношење пријава на јавни конкурс не може да буде краћи од 60 дана од дана објављивања огласа.

Депозит

Члан 51.

Агенција може својом одлуком утврдити обавезу подносилаца пријава на јавни конкурс да приликом подношења пријаве уплате депозит.

Одлуком из става 1. овог члана утврђује се и висина депозита, која не може бити већа од пуног износа тромесечне накнаде за емитовање програма.

Пријава на јавни конкурс

Члан 52.

Пријава на јавни конкурс подноси се на обрасцу чију садржину прописује и објављује Агенција.

Подносилац пријаве је обавезан да уз пријаву достави следећу документацију:

1) доказ о регистрацији подносиоца пријаве за обављање делатности производње и емитовања радио и телевизијског програма;

2) доказе о испуњености услова из члана 50. став 1. тач. 2) и 3) овог закона;

3) документацију која се односи на предложену програмску концепцију;

4) организационо-техничку концепцију и структуру кадрова;

5) пројекцију планираних годишњих прихода и расхода (са њиховом спецификацијом) и податке о финансијском потенцијалу подносиоца пријаве, а ако подносилац пријаве и у време подношења пријаве емитује радио и/или телевизијски програм, и финансијски извештај заједно са билансима стања и билансима успеха за последњу пословну годину пре године у којој се подноси пријава на јавни конкурс;

6) изјаву да не постоје сметње у смислу одредаба овог закона о недозвољеној медијској концентрацији;

7) доказе о извршеној уплати депозита и административних такси за подношење пријаве.

Подносилац пријаве је дужан да достави и друге доказе и документацију на захтев Агенције, у складу са актима Агенције.

Подносилац пријаве који већ емитује програм не доставља доказ из става 2. тачка 2) овог члана.

Поступање Агенције по поднетим пријавама

Члан 53.

Агенција је дужна да:

1) пријаву која садржи непотпуне или нетачне податке, односно непотпуну документацију одбаци, ако подносилац пријаве и у накнадно одређеном року од седам дана не допуни пријаву, односно не достави тачне податке или потпуну документацију;

2) у року од седам дана од дана истека рока за подношење пријаве, јавно објави, на начин на који је објављен оглас, листу свих подносилаца пријава, чије су пријаве потпуне и поднете у предвиђеном року;

3) размотри све потпуне и благовремено поднете пријаве;

4) утврди и објави недискриминаторске, објективне и мерљиве критеријуме одлучивања, који одговарају активностима за чије се обављање издаје дозвола;

5) одлуку донесе у складу са утврђеним критеријумима и прописаним условима и стандардима за производњу и емитовање програма, а у случају да се за коришћење исте радио фреквенције пријавило више лица која испуњавају услове, да предност да ономе који, на основу поднете документације, пружа већу гаранцију да ће доприносити већем квалитету и већој разноврсности програма, односно програмских садржаја, на одређеном подручју на коме програм треба да буде емитован. Ако подносилац пријаве и у време расписивања јавног конкурса емитује радио и/или телевизијски програм, Савет ће, приликом доношења одлуке о издавању дозволе за емитовање програма, узети у обзир и допринос тог подносиоца пријаве остваривању начела уређења односа у области радиодифузије, утврђених чланом 3. овог закона, у претходном периоду емитовања;

6) обезбеди координацију рада са регулаторним телом надлежним за област телекомуникација и благовремено достављање захтева за издавање дозволе за

радиодифузну станицу, како би се одлука о целовитој дозволи за емитовање програма донела најкасније у року од деведесет дана од дана објављивања листе пријављених на јавни конкурс;

7) јавно објави, на начин на који је објављен оглас, листу лица којима је издата дозвола за емитовање програма;

8) подносиоцима пријаве чије су пријаве одбијене достави образложено решење о одбијању пријаве, у року од осам дана од дана доношења одлуке по расписаном јавном конкурс;

9) један примерак издате дозволе достави регулаторном телу надлежном за област телекомуникација.

Приговор на одлуку Агенције

Члан 54.

Подносилац пријаве на јавном конкурс који је незадовољан одлуком Савета има право да, у року од 15 дана од достављања решења о одбијању пријаве, поднесе приговор Савету.

Савет је дужан да одлуку о приговору донесе у року од 30 дана од дана његовог подношења.

Против одлуке донете по приговору може се покренути управни спор.

Регистар издатих дозвола за емитовање програма

Члан 55.

Агенција води регистар о издатим дозволама за емитовање програма који је јаван.

Агенција формира и одржава базу података о регистру који води.

Почетак емитовања програма

Члан 56.

Емитер је дужан да почне са емитовањем програма најкасније у року од 90 дана од дана пријема дозволе за емитовање програма, с тим што не може да почне са емитовањем програма пре него што испуни услове за почетак рада радиодифузне станице прописане посебним законом којим се уређује област телекомуникација.

У случају непоступања у складу са ставом 1. овог члана емитеру се одузима дозвола за емитовање програма.

Враћање депозита

Члан 57.

Лицу коме није издата дозвола за емитовање програма уплаћени депозит се враћа у року од седам дана од дана доношења одлуке по расписаном јавном конкурс, а лицу коме је издата дозвола уплаћени депозит се урачунава у износ накнаде за емитовање програма.

Депозит се не враћа имаоцу дозволе за емитовање програма који:

- 1) пре истека рока за почетак емитовања програма у писаној форми обавести Савет да одустаје од коришћења издате дозволе за емитовање програма, односно коришћења радио фреквенције која му је по овом основу додељена;
- 2) не започне емитовање програма у прописаном року.

Издавање дозволе на захтев емитера

Члан 58.

Изузетно од одредби овог закона, емитери чија жељена зона сервиса због конфигурације терена није покривена у целини, могу без јавног конкурса поднети захтев Агенцији ради издавања дозволе за емитовање програма ради допунског покривања.

Агенција доноси одлуку о поднетом захтеву у координацији са регулаторним телом надлежним за област телекомуникација, у складу са Планом расподеле радио фреквенција.

Важење и продужење важења дозволе за емитовање програма

Члан 59.

Дозвола за емитовање радио и/или телевизијског програма се издаје на период од осам година.

На захтев подносиоца пријаве дозвола за емитовање програма може се издати и на краћи период.

Важност дозволе за емитовање програма може се продужити на захтев имаоца дозволе, који је дужан да захтев поднесе Агенцији најкасније шест месеци пре истека важеће дозволе.

Дозвола за емитовање програма са краћим роком важења

Члан 60.

Агенција може издати дозволу за емитовање програма са краћим роком важења поводом одржавања одређених манифестација.

Дозвола из става 1. овог члана издаје се на захтев правног или физичког лица које намерава да емитује програм који је искључиво везан за одржавање одређене манифестације.

Дозвола из става 1. овог члана има привремени карактер и важи само док траје манифестација поводом чијег одржавања је издата.

Дозволу са ограниченим роком важења за радиодифузну станицу, која је саставни део дозволе из става 1. овог члана, издаје регулаторно тело надлежно за област телекомуникација, у складу са одредбама посебног закона којим се уређује област телекомуникација.

Престанак важења дозволе за емитовање програма

пре истека времена на које је издата

Члан 61.

Дозвола за емитовање програма престаје да важи и пре истека времена на које је издата у следећим случајевима:

1) ако емитер у писаној форми обавести Агенцију да више не намерава да емитује програм;

2) ако се утврди да је емитер приликом подношења пријаве на јавни конкурс у пријави или у документацији поднетој уз пријаву навео нетачне податке или је пропустио да наведе податке који су од значаја за одлучивање по пријави;

3) ако регулаторно тело надлежно за област телекомуникација, у складу са одредбама посебног закона којим се уређује област телекомуникација, поништи издату дозволу за радиодифузну станицу због наступања неког од разлога предвиђених тим законом;

4) ако емитер није започео емитовање програма у прописаном року;

5) ако емитер није извршио технички преглед радиодифузне станице у прописаном року;

6) ако је емитер, без оправданог разлога, прекинуо емитовање програма у трајању дужем од 30 дана непрекидно или 60 дана са прекидима у току календарске године;

7) ако емитер прекрши одредбе о недозвољеној медијској концентрацији предвиђене овим законом;

8) ако Агенција, након спроведеног поступка у складу са овим законом и прописима донетим на основу њега, емитеру изрекне меру одузимања дозволе за емитовање програма због повреде обавеза емитера или због непоштовања услова предвиђених дозволом за емитовање програма;

9) ако емитер, и поред изречене опомене у писаној форми, не измири обавезу плаћања накнаде за дозволу за емитовање програма;

10) ако се као један од оснивача емитера коме је издата дозвола за емитовање програма, после издавања дозволе појави страном правно лице регистровано

у земљи у којој према унутрашњим прописима те земље није дозвољено или није могуће утврдити порекло оснивачког капитала.

Поступак одузимања дозволе

Члан 62.

У случају наступања неког од разлога из члана 61. овог закона, дозвола за емитовање програма престаје да важи доношењем одлуке Агенције о одузимању дозволе.

Агенција ближе уређује поступак доношења одлуке из става 1. овог члана, при чему поступак мора бити заснован на принципима објективности и непристрасности, а у току спровођења поступка емитеру мора бити омогућено да се изјасни о чињеницама које су повод за спровођење поступка. Представник емитера има право да присуствује седници Савета на којој се расправља о одузимању дозволе и да и том приликом усмено изнесе одбрану емитера.

Одлука Савета о одузимању дозволе за емитовање програма доноси се двотрећинском већином гласова укупног броја чланова Савета.

Одлука из става 3. овог члана мора бити образложена.

Емитер коме је одузета дозвола за емитовање програма има право да, у року од осам дана од дана достављања одлуке Савета, Савету поднесе приговор.

Приговор одлаже извршење одлуке.

Против одлуке Савета донете по приговору може се покренути управни спор.

Емитер је дужан да без одлагања изврши коначну одлуку Савета о одузимању дозволе, а уколико то не учини спровешће се поступак принудног извршења одлуке Савета, у складу са овим законом.

Одузимање дозволе за емитовање програма

као мера за повреду обавеза емитера

Члан 63.

Емитеру који, и поред изреченог упозорења у смислу члана 18. овог закона, настави да не извршава одредбе овог закона или прописа донетих на основу њега или не поштује услове предвиђене дозволом за емитовање програма, или који не поступи по мерама за отклањање учињених повреда које је Савет утврдио у изреченом упозорењу, Савет изриче привремено одузимање дозволе за емитовање програма, у трајању до 30 дана.

Емитеру који не извршава своје обавезе, а коме је претходно најмање три пута била изречена мера привременог одузимања дозволе за емитовање, изриче се трајно одузимање дозволе за емитовање програма.

Престанак важења дозволе за емитовање програма

протеком рока на који је издата

Члан 64.

Протеком рока на који је дозвола за емитовање програма издата, дозвола престаје да важи, осим ако Агенција није донела одлуку о њеном продужењу у складу с чланом 59. овог закона.

Поступак принудног извршења одлука Савета

Члан 64а

Одлука Савета о одузимању дозволе, односно о забрани емитовања програма, без одлагања се доставља емитеру, односно физичком или правном лицу које програм емитује без дозволе за емитовање програма.

Ако овлашћено лице емитера, односно физичко лице или овлашћено лице правног лица које програм емитује без дозволе, одбије да прими одлуку Агенције из става 1. овог члана, та одлука се сматра достављеном када је овлашћено лице Агенције прибије на улазна врата пословних просторија које користи емитер, односно физичко лице или правно лице које програм емитује без дозволе.

Емитер коме је привремено или трајно одузета дозвола за емитовање програма, као и правно или физичко лице које програм емитује без дозволе за емитовање програма, дужан је да емитовање програма обустави одмах након што одлука Савета о одузимању дозволе, односно одлука о забрани емитовања програма постане коначна.

Уколико емитер, односно физичко или правно лице које програм емитује без дозволе, сам не обустави емитовање програма у року из става 3. овог члана, одлуку Савета извршиће лице запослено у Агенцији које власти Савет, тако што ће запечатити просторије у којима су смештена телекомуникациона средства емитера, односно физичког лица или правног лица које програм емитује без дозволе, укључујући и радио станицу.

Лицу овлашћеном за принудно извршење одлуке Савета издаје се легитимација, коју је то лице дужно да покаже овлашћеном лицу емитера и другом заинтересованом лицу, односно физичком лицу или овлашћеном лицу правног лица које програм емитује без дозволе, приликом уласка у њихове пословне просторије ради принудног извршења одлуке Савета.

Садржину и образац легитимације из става 5. овог члана прописује Савет.

У спровођењу поступка из става 4. овог члана Агенција има право да затражи помоћ Министарства унутрашњих послова, ако је то потребно.

Измена услова утврђених у дозволи за радиодифузну станицу

Члан 65.

Услове утврђене у дозволи за радиодифузну станицу регулаторно тело надлежно за област телекомуникација може изменити у току рада те радиодифузне станице, само у складу са посебним законом којим се уређује област телекомуникација и прописима донетим на основу тог закона.

3. Накнада за емитовање програма

Обавеза плаћања накнаде

Члан 66.

Емитер за добијено право на емитовање програма плаћа одговарајућу накнаду (у даљем тексту: накнада за емитовање програма).

Поред накнаде из става 1. овог члана емитер плаћа и накнаду за коришћење радиофреквенције (накнада за дозволу за радиодифузну станицу). Висина и начин плаћања накнаде за дозволу за радиодифузну станицу утврђују се у складу са посебним законом којим се уређује област телекомуникација и прописима донетим на основу тог закона. Накнада за радиодифузну станицу плаћа се у корист рачуна регулаторног тела надлежног за област телекомуникација.

Накнада за емитовање програма уплаћује се на рачун Агенције.

Висина накнаде за емитовање програма утврђује се на основу следећих критеријума:

- 1) броја становника на подручју на коме се емитује програм, на основу званичних података органа надлежног за послове статистике, и
- 2) програмске концепције емитера, односно порекла и врсте програма који се емитује, и то:
 - а) удела научно-образовних, културно-уметничких, дечјих или сопствених информативних програма, у укупном програму који се емитује;
 - б) удела програма сопствене продукције или програма независних продукција са садржајима из подтачке а) ове тачке, преко квоте утврђене овим законом;
 - в) удела програма других домаћих емитера или преведених страних програма.

Висину накнаде за емитовање програма утврђује Агенција, уз сагласност Владе Републике Србије, при чему висина накнаде за емитовање радио програма износи 5% висине накнаде утврђене за емитовање телевизијског програма.

Висина накнаде за емитовање програма утврђује се на годишњем нивоу, а емитер плаћа месечно Агенцији 1/12 утврђене годишње накнаде, осим приликом издавања дозволе.

Агенција доноси ближа мерила за утврђивање висине накнаде за емитовање програма на основу критеријума из става 4. овог члана.

Агенција може у току важења издате дозволе за емитовање програма да измени висину накнаде у зависности од измена у програму који се емитује. Одлука Агенције о измени висине накнаде мора бити образложена.

За првих шест месеци коришћења права на емитовање програма емитер плаћа укупну шестомесечну накнаду из става 5. овог члана у року од седам дана од дана пријема обавештења о додели права. У наредном периоду коришћења права емитер је дужан да своју месечну обавезу плаћања накнаде плаћа до петог у месецу за текући месец.

Изузетак од обавезе плаћања накнаде за емитовање програма

Члан 67.

Установе јавног радиодифузног сервиса Републике Србије и аутономних покрајина, радио и телевизијске станице локалних и регионалних заједница које су у целини у државној својини и радио и телевизијске станице цивилног сектора, плаћају само накнаду за дозволу за радиодифузну станицу (накнаду за коришћење радио фреквенције), а ослобођене су плаћања накнаде за емитовање програма.

Радио и телевизијске станице локалних и регионалних заједница са учешћем приватног капитала, плаћају накнаду за емитовање програма сразмерно проценту тог учешћа.

Радио и телевизијске станице црква и верских заједница не плаћају накнаду за емитовање програма до окончања поступка повраћаја имовине тим црквама и верским заједницама одузете после Другог светског рата у поступку национализације, конфискације, експропријације и др.

IV. ОПШТИ ПРОГРАМСКИ СТАНДАРДИ

Опште обавезе емитера у односу на програмске садржаје

Члан 68.

Сви емитери у области своје програмске концепције дужни су да приликом емитовања програма поштују следеће стандарде у односу на садржај програма:

1) примењујући светске и националне стандарде, обезбеде производњу и емитовање квалитетног програма, како са техничког становишта, тако и са становишта садржаја програма;

2) обезбеде слободно, потпуно и благовремено информисање грађана;

3) пренесу важна саопштења хитне природе која се односе на угроженост живота, здравља, безбедности или имовине;

4) доприносе подизању општег културног и сазнајног нивоа грађана;

5) не емитују програме чији садржаји могу да шкоде физичком, менталном или моралном развоју деце и омладине, као и да такве програме јасно означе, а уколико их емитују да то чине само између 24,00 и 06,00 часова;

6) не емитују програме који садрже порнографију или чији садржаји истичу и подржавају насиље, наркоманију или друге видове криминалног понашања, као и програме који злоупотребљавају лаковерност гледалаца или слушалаца;

ба) поштују забрану рекламирања политичких организација ван предизборне кампање, а у току предизборне кампање да регистрованим политичким странкама, коалицијама и кандидатима обезбеде једнаку заступљеност без дискриминације;

7) стране програме намењене деци предшколског узраста емитују синхронизоване на српски језик или језике националних и етничких заједница.

Сви емитери су обавезни да емитоване програмске садржаје чувају у складу са прописима којима се уређује област јавног информисања, односно у складу са прописима којима се уређује заштита културних добара.

Обавеза идентификације

Члан 69.

Назив, ознака, односно скраћени идентификациони знак емитера мора бити континуирано означен за све време емитовања телевизијског програма, а за време емитовања радио програма мора бити означен на одговарајући начин.

Забрањено је коришћење назива, ознаке или скраћеног идентификационог знака који не одговара регистрованом називу емитера.

На обавезу идентификације емитера примењују се одредбе посебног закона којим се уређује област јавног информисања.

Назив, ознака, односно скраћени идентификациони знак емитера мора бити означен и у случају преузимања програма других емитера, а при емитовању програма независне продукције назив се наводи у најави и/или одјави програма.

Умрежавање

Члан 70.

Дозвољено је умрежавање два или више емитера ради истовременог емитовања програма без употребе додатних радио фреквенција или радио-релејних веза, у трајању до три сата дневно у континуитету или збирно. Изузетно, Агенција може донети одлуку којом дозвољава умрежавање у дужем трајању, уколико утврди да би таква одлука била у интересу јавности. Одлука Агенције мора бити образложена.

Умрежавање уз успостављање радио-релејних веза или репетитора за везу може имати само привремени карактер, а одобрава га регулаторно тело надлежно за област телекомуникација, ако ово умрежавање не омета емитовање програма других емитера.

Забрањено је умрежавање ради емитовања истог програма, ако се програмом повређују одредбе о медијској концентрацији предвиђене овим законом или антимонополске одредбе предвиђене посебним прописима.

Пристап најважнијим догађајима

Члан 71.

Агенција ће одредити листу догађаја који су од интереса за све грађане у Републици Србији, на које искључиво право преноса може остварити само емитер чија зона опслуживања, у смислу члана 47. овог закона, обухвата целокупно подручје Републике Србије.

Емитер који има искључиво право преноса догађаја који су обухваћени листом из става 1. овог члана, дужан је да свим другим заинтересованим емитерима дозволи и омогући да сниме и емитују кратке извештаје са тог догађаја у трајању до деведесет секунди који ће садржати и аутентичну слику и тон са таквог догађаја.

Емитовање на сопственом језику

Члан 72.

Емитер је обавезан да производи и емитује програм на српском језику, или да обезбеди да програми који су произведени на страним језицима буду емитовани преведени на српски језик.

Обавеза из става 1. овог члана не односи се на емитере који производе и емитују програм намењен националним мањинама, као и на делове програма установа јавног радиодифузног сервиса, којима се задовољавају потребе националних мањина у информисању на сопственом језику.

Обавеза из става 1. овог члана не односи се ни на емитовање страних музичких програма, осим телевизијског емитовања музичко-сценских дела.

Савет може, изузетно, да одобри емитеру да делове програма емитује и на другим језицима.

Сопствена продукција

Члан 73.

Емитер је обавезан да од укупног годишњег времена емитовања програма, емитује најмање 50% програма произведеног на српском језику, од чега најмање 50% програма сопствене продукције.

Емитери који производе и емитују програм намењен националним мањинама обавезни су да од укупног годишњег времена емитовања програма на језику националне мањине, емитују најмање 50% програма сопствене продукције.

У укупно годишње време емитованог програма не рачунају се репризе, спортски преноси, игре, рекламе, тв-куповина, као ни програм вести, изузев ако се ради о сопственој продукцији вести.

Под сопственом продукцијом подразумевају се програми или емисије у којима је изворни аудио или видео материјал и/или ауторски део садржан у емисији или програму већи од 50% у телевизијском, односно 20% у радио програму, односно емисији.

Под сопственом продукцијом подразумевају се и копродукције.

Квоте независних продукција

Члан 74.

Установе јавног радиодифузног сервиса Републике Србије и аутономних покрајина, као и емитери локалних и регионалних заједница који су претежно у државној својини дужни су да независним радио и телевизијским продукцијама ставе на располагање најмање 10% укупног годишњег времена емитовања програма.

Програми старији од пет година могу чинити највише половину квоте из става 1. овог члана.

У укупно годишње време емитовања програма не рачунају се репризе, спортски преноси, игре, рекламе и тв-куповина, као ни програм вести, осим ако се ради о сопственој продукцији вести.

Одговорност емитера

Члан 75.

На одговорност емитера за садржину програма који емитује примењују се одредбе посебног закона којим се уређује област јавног информисања.

V. ЈАВНИ РАДИОДИФУЗНИ СЕРВИС

Носиоци јавног радиодифузног сервиса

Члан 76.

Носиоци јавног радиодифузног сервиса у Републици Србији су републичка и покрајинске радиодифузне установе.

Радиодифузне установе из става 1. овог члана обављају делатност производње и емитовања радио и телевизијског програма и имају посебне обавезе у остваривању општег интереса у области јавног радиодифузног сервиса, утврђене овим законом.

Радиодифузне установе из става 1. овог члана имају својство правног лица.

Остваривање општег интереса у области јавног радиодифузног сервиса

Члан 77.

Програми који се производе и емитују у оквиру јавног радиодифузног сервиса од општег су интереса.

Програми из става 1. овог члана обухватају програме информативног, културног, уметничког, образовног, верског, научног, дечјег, забавног, спортског и других садржаја, којима се обезбеђује задовољавање потреба грађана и других субјеката и остаривање њихових права у области радиодифузије.

Програмима који се производе и емитују у оквиру јавног радиодифузног сервиса мора да се обезбеди разноврсност и избалансираност (међусобна усклађеност или усаглашеност) садржаја којима се подржавају демократске вредности савременог друштва, а нарочито поштовање људских права и културног, националног, етничког и политичког плурализма идеја и мишљења.

Обавезе носилаца јавног радиодифузног сервиса у остваривању општег интереса

Члан 78.

У циљу остваривања општег интереса у области јавног радиодифузног сервиса, утврђеног овим законом, поред општих обавеза емитера у односу на програмске садржаје из члана 68. овог закона, носиоци јавног радиодифузног сервиса дужни су да:

1) обезбеде да програми који се производе и емитују, а посебно програми информативног садржаја, буду заштићени од било каквог утицаја власти, политичких организација или центара економске моћи;

2) производе и емитују програме намењене свим сегментима друштва, без дискриминације, водећи при том рачуна нарочито о специфичним друштвеним групама као што су деца и омладина, мањинске и етничке групе, хендикепирани, социјално и здравствено угрожени, глувонеми (са обавезом паралелног емитовања исписаног текста описа звучног сегмента радње и дијалога), и др.;

3) уважавају језичке и говорне стандарде, како већинског становништва, тако, у одговарајућој сразмери, и националних мањина, односно етничких група, на подручју на коме се програм емитује;

4) обезбеде задовољавање потреба грађана за програмским садржајима који изражавају културни идентитет, како народа, тако и националних мањина, односно етничких група, кроз могућност да одређене програме или програмске

целине, на подручјима на којима живе и раде, прате и на свом матерњем језику и писму;

5) обезбеде одговарајуће време за емитовање садржаја везаних за деловање удружења грађана и невладиних организација, као и верских заједница на подручју на коме се програм емитује;

6) у време предизборне кампање, обезбеде бесплатно и равномерно емитовање промоције политичких странака, коалиција и кандидата који имају прихваћене изборне листе за изборе за Скупштину Србије и Црне Горе, републичке, покрајинске или локалне изборе, при чему не могу емитовати плаћену предизборну промоцију и, у складу са својим општим актима, могу одбити емитовање програма и рекламних спотова ако они не служе предизборној кампањи;

7) годишњим плановима, предвиде емитовање програма независних продукција, чији се избор врши на основу спроведеног јавног конкурса и уз закључење уговора у писаној форми са независним продуцентом под уобичајеним тржишним условима;

8) по препоруци Агенције, омогуће коришћење телетекста, у сопственој или независној продукцији трећих лица;

9) обезбеде коришћење и развој савремених техничко-технолошких стандарда у производњи и емитовању програма и припреме и, у предвиђеном времену, реализују планове преласка на нове дигиталне технологије;

10) уважавају традиционални духовни, историјски, културни, хуманитарни и просветни значај и улогу цркава и верских заједница у друштву;

11) међусобно сарађују и размењују програмске садржаје који су од интереса за грађане Републике Србије.

Посебне обавезе при производњи и емитовању информативног програма

Члан 79.

Носиоци јавног радиодифузног сервиса су дужни да при производњи и емитовању информативних програма поштују принцип непристрасности и објективности у третирању различитих политичких интереса и различитих субјеката, да се залажу за слободу и плурализам изражавања јавног мишљења, као и да спрече било какав облик расне, верске, националне, етничке или друге нетрпељивости или мржње, или нетрпељивости у погледу сексуалне опредељености.

Финансирање јавног радиодифузног сервиса

Члан 80.

За финансирање делатности установа јавног радиодифузног сервиса које се односе на остваривање општег интереса утврђеног овим законом, плаћа се радио-телевизијска претплата.

За обављање других послова из оквира своје делатности установе јавног радиодифузног сервиса стичу средства од:

- 1) производње и емитовања економско-пропагандног програма;
- 2) производње и продаје аудиовизуелних програма (емисија, филмова, серија, носача звука и др.);
- 3) производње других програмских услуга (телетекст и др.);
- 4) организовања концерата и других приредби;
- 5) обављања других делатности утврђених статутом;
- 6) из других извора, у складу са законом.

Радио-телевизијска претплата

Члан 81.

Власници радио и ТВ пријемника имају обавезу плаћања радио--телевизијске претплате јавним радиодифузним сервисима, у складу са овим законом.

Власници радио и ТВ пријемника плаћају јединствену радио-те-левизијску претплату у истом износу на целој територији Републике Србије.

Радио-телевизијска претплата (у даљем тексту: претплата) се плаћа на радио и телевизијске пријемнике (у даљем тексту: пријемник) по домаћинству и на пријемнике који су повезани са колективним антенама или прикључени на кабловски систем.

Домаћинство, власник два или више пријемника, изузев пријемника у моторном возилу, плаћа претплату само за један радио или телевизијски пријемник на истој адреси.

Хотели и мотели плаћају претплату на сваких десет соба опремљених телевизијским или радио пријемником, а свако друго правно лице, власник телевизијског пријемника, плаћа претплату на сваких 20 запослених који су у стању да примају програм.

Обавеза плаћања претплате настаје од првог дана наредног месеца од дана набавке пријемника.

Сва физичка и правна лица која су власници пријемника дужни су да пријаве набавку пријемника републичкој установи јавног радиодифузног сервиса, а са територије Аутономне покрајине Војводине и покрајинској установи јавног радиодифузног сервиса.

Обавеза пријављивања пријемника или пријављивања промене адресе или седишта власника пријемника, настаје у року од 15 дана од дана прибављања, односно настанка промене.

У случају отуђења пријемника, ранији власник пријемника је обавезан да плаћа претплату за све време док тај пријемник не одјави, уз изјаву да не поседује други пријемник.

Републичка установа јавног радиодифузног сервиса води евиденцију претплатника, са свим личним и другим потребним подацима. За територију Аутономне покрајине Војводине ове послове обавља и покрајинска установа јавног радиодифузног сервиса.

Установа јавног радиодифузног сервиса не може да врши контролу поседовања пријемника на начин којим би се угрозила уставна права грађана.

Ослобађање од обавезе плаћања претплате

Члан 82.

Од обавезе плаћања претплате ослобађају се домаћинства-вла- сници пријемника чији је најмање један члан домаћинства:

- 1) инвалид са 100% телесног оштећења;
- 2) инвалид са мање од 100% телесног оштећења, ако му је, у складу са одредбама посебних прописа, признато право на додатак за туђу негу и помоћ;
- 3) лице које је трајно изгубило слух или слепо лице.

Право на ослобађање од обавезе плаћања претплате из става 1. овог члана остварује се на основу потврде установе надлежне за послове пензијског и инвалидског осигурања, односно друге установе и органа, ако је то предвиђено посебним законом.

Од обавезе плаћања претплате ослобађају се правна лица:

- 1) установе које се у смислу члана 79. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана („Службени гласник Републике Србије”, бр. 36/91, 33/93, 53/93, 67/93, 46/94, 48/94, 52/96 и 29/2001) сматрају установама за смештај корисника, школе, здравствене установе и инвалидске организације и предузећа за радно оспособљавање и запошљавање инвалида;
- 2) дипломатско-конзуларна представништва, под условом реципроцитета.

Висина и начин плаћања претплате

Члан 83.

Висина месечне претплате за пријемнике који се користе у домаћинству и за пријемнике које поседују правна лица, износи 210 динара.

Висина годишње претплате за пријемник у моторном возилу износи 440 динара.

Претплата из става 1. овог члана плаћа се месечно, најкасније до 15-ог у месецу, за претходни месец.

Претплата из става 2. овог члана плаћа се годишње, посебном уплатницом, приликом регистрације моторног возила.

Установи јавног радиодифузног сервиса аутономне покрајине припада 70% прихода оствареног наплатом претплате на подручју аутономне покрајине. Ова средства Радиодифузна установа Србије дужна је да пренесе установи јавног радиодифузног сервиса аутономне покрајине у року од три дана од дана извршене наплате.

Део средстава у износу од 1,5% од укупно остварене месечне претплате Радиодифузна установа Србије уплаћује на рачун буџета Републике Србије за развој домаће кинематографије.

Висина претплате из ст. 1 и 2. овог члана, за 2003. годину и сваку наредну годину, усклађује се са индексом раста цена на мало у Републици Србији у претходној календарској години, према званично објављеним подацима органа надлежног за послове статистике, увећаним за 5%.

Наплата месечне претплате врши се преко јавног предузећа које обавља делатност производње и дистрибуције електричне енергије на начин утврђен уговором који републичка установа јавног радиодифузног сервиса закључује са тим јавним предузећем.

Обавезе у односу на жељену зону сервиса (опслуживања)

Члан 84.

Радиодифузна установа Србије емитује програм на целој територији Републике Србије и то у MF, VHF и UHF фреквенцијским подручјима који су намењени радиодифузној служби. Радиодифузна установа Србије емитује програм ван подручја Републике на HF фреквенцијским подручјима.

Установа јавног радиодифузног сервиса аутономне покрајине емитује програм на подручју аутономне покрајине и то у MF, VHF и UHF фреквенцијским подручјима који су намењени радиодифузној служби.

Радиодифузна установа Србије емитује радио програм на три мреже у MF опсегу и на три мреже у VHF опсегу, а телевизијски програм на две мреже у VHF/UHF опсегу.

Установа јавног радиодифузног сервиса аутономне покрајине емитује радио програм на две мреже у MF опсегу и три мреже у VHF опсегу, а телевизијски програм на две мреже у VHF/UHF опсегу.

Установе из ст. 1. и 2. овог члана дужне су да пре почетка емитовања програма прибаве дозволу за радиодифузну станицу коју, на захтев Агенције, издаје регулаторно тело надлежно за област телекомуникација, у складу са Планом расподеле радио фреквенција.

Радиодифузна установа Србије

Члан 85.

Ради обављања делатности јавног радиодифузног сервиса за територију Републике Србије, оснива се Радиодифузна установа Србије, са седиштем у Београду.

Средства за оснивање и рад Радиодифузне установе Србије чине непокретности и друга средства којима послује ЈП „Радио-телевизија Србије”, утврђена деобним билансом којим се врши разграничење средстава, права и обавеза ЈП „Радио-телевизија Србије” између Радиодифузне установе Србије и Радиодифузне установе Војводине.

Непокретности и средства емисионе инфраструктуре из става 2. овог члана (зграде, антенски системи, радиорелејни системи и др.), Радиодифузна установа Србије користи у складу са уговором који закључују овлашћена лица Радиодифузне установе Србије и Републичке дирекције за имовину Републике Србије.

Органи Радиодифузне установе Србије

Члан 86.

Органи Радиодифузне установе Србије су: Управни одбор и генерални директор.

Саветодавни орган Радиодифузне установе Србије је Програмски одбор.

Управни одбор

Члан 87.

Орган управљања Радиодифузне установе Србије је Управни одбор који има девет чланова.

Чланове Управног одбора именује и разрешава Агенција.

Чланови Управног одбора именују се из реда новинара и афирмисаних стручњака за медије, менаџмент, право и финансије, као и других угледних личности.

Чланови Управног одбора не могу бити посланици у Скупштини Србије и Црне Горе, народни посланици, посланици у скупштини аутономне покрајине, чланови Савета Агенције, чланови Владе, односно органа извршне власти аутономне покрајине, нити именована или постављена лица у Влади, органу извршне власти аутономне покрајине или републичким, односно покрајинским органима, као и функционери политичких странака (председници странака, њихови заменици, чланови председништва, чланови главних и извршних одбора, као и други функционери странака).

Мандат чланова Управног одбора је пет година и једно лице може бити именовано за члана Управног одбора највише два пута узастопно.

У свом раду чланови Управног одбора су самостални и старају се о доследној примени одредаба овог закона које се односе на јавни радиодифузни сервис.

Начин рада Управног одбора

Члан 88.

Управни одбор доноси пословник о свом раду.

Управни одбор бира председника из реда својих чланова.

Управни одбор одлуке доноси већином гласова од укупног броја чланова Управног одбора, осим ако статутом није предвиђено да се поједине одлуке доносе двотрећинском већином гласова од укупног броја чланова Управног одбора. Уколико су приликом одлучивања гласови подељени, одлучује глас председника.

Чланови Управног одбора имају право на накнаду за свој рад о чијој висини одлучује Агенција.

Послови Управног одбора

Члан 89.

Управни одбор:

1) доноси Статут Радиодифузне установе Србије (у даљем тексту: Статут) , уз сагласност Агенције, усваја планове рада и извештаје о раду и пословању Радиодифузне установе Србије и периодичне и годишње обрачуне, о чему обавештава јавност, Агенцију и Скупштину;

2) именује и разрешава генералног директора Радиодифузне установе Србије, двотрећинском већином од укупног броја чланова Управног одбора, при чему одлуку о именовану доноси након спроведеног јавног конкурса;

3) именује и разрешава директоре радија и телевизије и главне и одговорне уреднике програма, двотрећинском већином од укупног броја чланова Управног одбора, при чему одлуку о именовану доноси на предлог генералног директора, након спроведеног јавног конкурса;

4) даје сагласност на општи акт генералног директора о систематизацији послова и задатака у Радиодифузној установи Србије;

5) доноси инвестиционе планове;

6) разматра препоруке Програмског одбора;

7) уређује начин пријављивања и одјављивања пријемника;

8) обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.

Генерални директор

Члан 90.

Генерални директор:

- 1) заступа и представља Радиодифузну установу Србије;
- 2) организује и управља процесом рада и води пословање установе;
- 3) обезбеђује законитост рада и пословања;
- 4) извршава одлуке Управног одбора;
- 5) разматра препоруке Програмског одбора;
- 6) одговара за остваривање програмске концепције и стара се о извршавању усвојених планова рада и о примени одредаба овог закона које се односе на јавни радиодифузни сервис;
- 7) предлаже Управном одбору именовање директора радија и телевизије и главних и одговорних уредника програма;
- 8) доноси опште акте о систематизацији послова и задатака и о организацији рада Радиодифузне установе Србије;
- 9) обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.

Мандат генералног директора је четири године и једно лице може бити именовано за генералног директора највише два пута узастопно.

За генералног директора не може бити именовано лице које не може бити члан Управног одбора Радиодифузне установе Србије.

Ревизија

Члан 91.

Сви обрачуни прихода и расхода и финансијски извештаји Радиодифузне установе Србије подлежу годишњој ревизији од стране независног овлашћеног ревизора.

Програмски одбор

Члан 92.

Програмски одбор заступа интересе гледалаца и слушалаца у целини.

Програмски одбор разматра остваривање програмске концепције Радиодифузне установе Србије и, у вези са тим, упућује препоруке и сугестије генералном директору и Управном одбору.

Програмски одбор има 19 чланова које бира Народна скупштина и то седам из реда народних посланика, а 12, на предлог Агенције, из реда професионалних

удружења, научних установа, религијских заједница, удружења грађана, невладиних организација и сл.

Чланови Програмског одбора не могу бити изабрана, именована или постављена лица у Влади или републичким органима, нити могу бити чланови Савета Агенције.

Мандат чланова Програмског одбора траје три године и не могу бити поново именовани.

Начин рада Програмског одбора ближе се уређује статутом Радиодифузне установе Србије.

Услове за рад Програмског одбора обезбеђује Радиодифузна установа Србије.

Статут Радиодифузне установе Србије

Члан 93.

Статутом Радиодифузне установе Србије ближе се уређују, нарочито: унутрашња организација, начин рада, начин остваривања општег интереса у области радиодифузије, права и обавезе новинара у обављању послова јавног информисања, послови планирања развоја, инвестициони и информациони послови, као и друга питања од значаја за рад и функционисање Радиодифузне установе Србије.

Сагласност на Статут Радиодифузне установе Србије даје Агенција.

Радиодифузна установа Војводине

Члан 94.

Ради обављања делатности јавног радиодифузног сервиса на подручју Аутономне покрајине Војводине, оснива се Радиодифузна установа Војводине, са седиштем у Новом Саду.

Средства за оснивање и рад Радиодифузне установе Војводине чине непокретности и друга средства којима послује ЈП „Радио-телевизија Србије”, утврђена деобним билансом којим се врши разграничење средстава, права и обавеза ЈП "Радио-телевизија Србије" између Радиодифузне установе Србије и Радиодифузне установе Војводине.

Непокретности и средства емисионе инфраструктуре из става 2. овог члана (зграде, антенски системи, радио релејни системи и др.), Радиодифузна установа Војводине користи у складу са уговором који закључују овлашћена лица Радиодифузне установе Војводине и Републичке дирекције за имовину Републике Србије.

Одредбе овог закона које се односе на органе Радиодифузне установе Србије, њихову надлежност, Програмски одбор, ревизију финансијских извештаја, као

и одредбе које се односе на Статут Радиодифузне установе Србије, примењују се и на Радиодифузну установу Војводине.

За чланове управног одбора Радиодифузне установе Војводине, Агенција именује лица која живе и раде на подручју Аутономне покрајине Војводине.

Програмски одбор Радиодифузне установе Војводине именује Скупштина Аутономне покрајине Војводине.

Радио и/или телевизијске станице цивилног сектора

Члан 95.

Радио и/или телевизијске станице цивилног сектора су оне станице које задовољавају специфичне интересе појединих друштвених група и организација грађана.

Оснивач радио и/или телевизијске станице из става 1. овог члана може бити непрофитна организација цивилног друштва (невладина организација или удружење грађана).

Садржај програма који емитују радио и/или телевизијске станице цивилног сектора мора бити у вези са облашћу деловања невладине организације или удружења грађана, које је оснивач станице.

Радио и/или телевизијске станице цивилног сектора могу се оснивати само за локално подручје.

Радио и/или телевизијске станице цивилног сектора не могу пословати на профитној основи.

На радио и/или телевизијску станицу цивилног сектора примењују се одредбе овог закона које се односе на јавни радиодифузни сервис у погледу посебних обавеза при производњи програма.

Радио и/или телевизијској станици цивилног сектора дозвола за емитовање програма издаје се након учешћа на расписаном јавном конкурс за жељену зону сервиса, али без обавезе плаћања накнаде за емитовање програма.

Средства за рад радио и/или телевизијске станице цивилног сектора могу се обезбеђивати из донација, прилога грађана, спонзорства и из других извора прихода, у складу са посебним законом којим се уређује оснивање и деловање удружења грађана и невладиних организација. На остваривање прихода путем спонзорства и рекламе, примењују се одредбе овог закона које се односе на јавни радиодифузни сервис.

Начин управљања радио и/или телевизијском станицом цивилног сектора, уређује се статутом ове станице на који сагласност даје Агенција.

Ако у току рада радио и/или телевизијска станица цивилног сектора промени свој статус, или ако емитује програм или користи спонзорство и рекламу супротно одредбама овог члана, одузеће јој се дозвола пре истека времена на који је

издата и платиће ретроактивно накнаду за емитовање програма за период рада од наступања разлога за покретање поступка за одузимање дозволе.

Радио и/или телевизијске станице локалних и регионалних заједница

Члан 96.

Радио и/или телевизијску станицу локалне заједнице оснива скупштина општине.

Радио и/или телевизијску станицу регионалне заједнице оснивају две или више скупштина општина.

Статус радио и/или телевизијске станице регионалне заједнице има и станица коју оснива скупштина града.

Скупштина општине може основати само једну радио и/или телевизијску станицу локалне заједнице, а две или више скупштина општина или скупштина града, могу основати само једну радио и/или телевизијску станицу регионалне заједнице и ове радио и/или телевизијске станице могу емитовати само један радио и/или један телевизијски програм.

Ако је скупштина општине суоснивач радио и/или телевизијске станице регионалне заједнице, не може бити и оснивач радио и/или телевизијске станице локалне заједнице.

Радио и/или телевизијске станице из ст. 1, 2. и 3. овог члана могу бити у мешовитој својини. Ове станице имају статус јавних предузећа све док средства у државној својини имају већински удео у њиховом укупном капиталу.

Радио и/или телевизијској станици из ст. 1, 2. и 3. овог члана дозвола се издаје након учешћа на расписаном јавном конкурс за жељену зону сервиса.

Радио и/или телевизијске станице из ст. 1, 2. и 3. овог члана дужне су да се придржавају одредби овог закона које се односе на посебне обавезе јавног радиодифузног сервиса при производњи и емитовању програма, све док имају статус јавног предузећа.

Док имају статус јавног предузећа, директори, главни и одговорни уредници и чланови управних одбора радио и/или телевизијских станица локалних и/или регионалних заједница не могу бити посланици у Скупштини Србије и Црне Горе, народни посланици, посланици у скупштини аутономне покрајине, одборници, изабрана, именована или постављена лица у органима Србије и Црне Горе, републичким, покрајинским или локалним органима извршне власти, као ни функционери политичких организација.

Радио и/или телевизијске станице из ст. 1, 2. и 3. овог члана имају обавезу да се приватизују најкасније до 31. децембра 2007. године.

Радио и/или телевизијским станицама из ст. 1. 2. и 3. овог члана које прекораче рок из става 10. овог члана, Агенција ће одузети дозволу за емитовање програма.

На подручју једне или више општина, као и на подручју града, радио и/или телевизијски програм могу емитовати и радио и/или телевизијске станице које су у приватној својини и чији оснивач није скупштина једне или више општина, односно скупштина града или удео државног капитала у овим радио и/или телевизијским станицама није већински. Такве станице немају посебан статус радио и/или телевизијске станице локалне или регионалне заједнице и на њих се примењују одредбе овог закона које важе за комерцијалне радио и телевизијске станице.

VI. СПРЕЧАВАЊЕ НЕДОЗВОЉЕНЕ МЕДИЈСКЕ КОНЦЕНТРАЦИЈЕ

Постојање медијске концентрације

Члан 97.

Медијска концентрација, у смислу овог закона, постоји када емитер:

- 1) учествује у оснивачком капиталу другог емитера;
- 2) учествује у оснивачком капиталу предузећа које издаје дневне новине, или обрнуто;
- 3) учествује у оснивачком капиталу предузећа које обавља делатност новинске агенције, или обрнуто;
- 4) истовремено поседује више дозвола за емитовање програма;
- 5) истовремено емитује и радио и телевизијски програм;
- 6) истовремено емитује радио и/или телевизијски програм и издаје дневне новине које се дистрибуирају на подручју на коме се емитује и радио и/или телевизијски програм или
- 7) истовремено емитује радио и/или телевизијски програм и бави се делатношћу новинских агенција.

Медијска концентрација, у смислу овог закона, постоји и када се као оснивачи емитера појављују физичка или правна лица која су истовремено:

- 1) оснивачи другог емитера;
- 2) оснивачи предузећа које издаје дневне новине које се дистрибуирају на подручју на коме се емитује и радио и/или телевизијски програм;
- 3) оснивачи предузећа или радње која се бави делатношћу новинске агенције;
- 4) брачни друг или сродници у правој линији без обзира на степен сродства.

Недозвољена медијска концентрација

Члан 98.

Недозвољена медијска концентрација, односно преовлађујући утицај на јавно мњење постоји, у смислу овог закона, када емитер доведе до нарушавања принципа плурализма мишљења у средствима јавног информисања, и то на следећи начин:

- 1) учешћем у оснивачком капиталу другог емитера;
- 2) учешћем у оснивачком капиталу новинско-издавачког предузећа;
- 3) учешћем у оснивачком капиталу предузећа које обавља делатност новинске агенције;
- 4) истовременим емитовањем и радио и телевизијског програма на истом подручју као једини емитер;
- 5) на други начин предвиђен одредбама овог закона.

Недозвољена медијска концентрација, у смислу овог закона, постоји и када оснивач новинско-издавачког предузећа или оснивач предузећа које обавља делатност новинске агенције учешћем у оснивачком капиталу емитера доведе до нарушавања принципа плурализма мишљења у средствима јавног информисања.

Члан 99.

Сматраће се да недозвољена медијска концентрација, односно преовлађујући утицај на јавно мњење, увек постоји када емитер који:

- 1) има дозволу за емитовање програма на националном нивоу покривања учествује у оснивачком капиталу другог емитера који има исту такву дозволу, са више од 5%;
- 2) на истом подручју емитује више од једног телевизијског и једног радио програма;
- 3) има дозволу за емитовање програма на националном нивоу покривања учествује у оснивачком капиталу предузећа које издаје дневне новине које се штампају у тиражу већем од 30.000 примерака, са више од 5%, и обрнуто;
- 4) има дозволу за емитовање програма на националном нивоу покривања учествује у оснивачком капиталу предузећа које обавља делатност новинске агенције, са више од 5%, и обрнуто;
- 5) има дозволу за емитовање програма на националном нивоу покривања истовремено издаје дневне новине које се штампају у тиражу већем од 30.000 примерака;
- 6) као радио или телевизијска станица локалног или регионалног нивоа покривања учествује у оснивачком капиталу другог емитера регионалног или локалног нивоа покривања на истом подручју са више од 30%;

7) као радио или телевизијска станица регионалног или локалног нивоа покривања истовремено на истом или суседном подручју издаје дневне новине локалног карактера.

Члан 100.

Недозвољена медијска концентрација, односно преовлађујући утицај на јавно мњење, постоји и када се у случајевима из члана 99. овог закона у оснивачком капиталу другог емитера, предузећа које издаје дневне новине или које обавља делатност новинске агенције, до утврђене висине оснивачког капитала, учествује физичко лице које је оснивач емитера, односно предузећа које издаје дневне новине или обавља делатност новинске агенције, или лица која су његови сродници у правој линији без обзира на степен сродства или лице које је његов брачни друг.

Издавање дозволе за емитовање програма и недозвољена медијска концентрација

Члан 101.

Агенција неће издати дозволу за емитовање програма пријављеном на јавном конкурс уколико утврди да би се издавањем дозволе остварила недозвољена медијска концентрација, у смислу овог закона.

Подносилац пријаве на јавном конкурс у је дужан да уз пријаву достави оверену изјаву да се евентуалним издавањем дозволе за емитовање програма неће остварити недозвољена медијска концентрација, у смислу одредаба овог закона.

Члан 102.

Ако Агенција утврди да је након издавања дозволе за емитовање програма остварена недозвољена медијска концентрација, наложиће емитеру да у року од шест месеци свој статус усклади са одредбама овог закона које се односе на недозвољену медијску концентрацију.

Уколико емитер у остављеном року, без оправданог разлога, не поступи у складу са налогом из става 1. овог члана, Агенција ће спровести поступак за одузимање дозволе за емитовање програма.

Пријава промене власничке структуре емитера

Члан 103.

Сваку промену власничке структуре емитер мора претходно у писаној форми да пријави Агенцији.

Ако Агенција утврди да ће се планираним променама власничке структуре остварити недозвољена медијска концентрација, препоручиће емитеру да уподоби промене на начин којим би се избегла недозвољена медијска концентрација.

Ако емитер не поступи у складу са препоруком Агенције и изврши промену власничке структуре тако да наступи неки од случајева недозвољене медијске концентрације, на њега ће се применити одредбе овог закона о престанку важења дозволе за емитовање програма пре истека рока на који је издата.

VII. РЕКЛАМИРАЊЕ И СПОНЗОРСТВО

1. Рекламирање и тв-куповина

Дозвољеност реклама и тв-куповине

Члан 104.*

(Престао да важи)

Начин емитовања реклама

Члан 105.

(Престао да важи)

Рекламирање политичких организација

Члан 106.

Забрањено је рекламирање политичких организација ван предизборне кампање.

У току предизборне кампање регистрованим политичким странкама, коалицијама и кандидатима омогућава се начело једнаке заступљености без дискриминације.

* Одредбе чл. 104 – 105. и чл. 107 - 112. овог закона, престале су да важе даном почетка примене Закона о јавном оглашавању („Службени гласник РС”, број 79/05).

Посредништво у рекламирању

Члан 107.

(Престао да важи)

Време трајања реклама

Члан 108.

(Престао да важи)

Члан 109.

(Престао да важи)

2. Спонзорство

Појам

Члан 110.

(Престао да важи)

Означавање спонзорисаног програма

Члан 111.

(Престао да важи)

Забрана утицаја спонзора на садржај и време програма

Члан 112.

(Престао да важи)

VIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 113.

Новчаном казном од 300.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице које:

- 1) емитује програм без дозволе Агенције (члан 38);
- 2) емитује програм супротно програмским и/или техничким стандардима утврђеним у дозволи (члан 39. став 3);
 - 2а) ако емитује програм без дозволе за кабловско или сателитско емитовање (члан 40);
- 3) уступи, изнајми или на други начин пренесе или отуђи, привремено или трајно, добијену дозволу за емитовање програма (члан 46);
- 4) са другим правним или физичким лицем заједнички користи радио фреквенцију без одобрења Агенције или супротно датом одобрењу (члан 48);
- 5) без прибављене дозволе емитује програм за који се захтева дозвола за емитовање програма са краћим роком важења (члан 60);
- 6) емитује програм супротно издатој дозволи за емитовање програма са краћим роком важења (члан 60);
- 7) емитује програм након истека рока важења дозволе за емитовање програма (члан 64);
 - 7а) ако за улагање страног капитала не прибави претходну сагласност Агенције (члан 66. став 4);
- 8) не пренесе важно саопштење хитне природе (члан 68. став 1. тачка 3);
- 9) емитује програмске садржаје супротно члану 68. став 1. тач. 5) и 6) овог закона;
- 10) не идентификује свој програм у складу са чланом 69. став 1. овог закона;
- 11) користи назив, ознаку или скраћени идентификациони знак који не одговара регистрованом називу емитера (члан 69. став 2);
- 12) не означи емитера или независну продукцију чији је програм преузео или емитовао (члан 69. став 4);
- 13) изврши умрежавање супротно члану 70. овог закона;
- 14) не омогући другим заинтересованим емитерима да сниме и емитују кратке извештаје са догађаја за које је откупио право преноса (члан 71. став 2);
- 15) не пријави промену власничке структуре (члан 103);
- 16)* (престала да важи);
- 17) (престала да важи);

* Одредбе тач. 16) – 18) и тач. 20) – 28), става 1. овог члана, престале су да важе даном почетка примене Закона о јавном оглашавању („Службени гласник РС”, број 79/05).

- 18) (престала да важи);
- 19) објављује политичке рекламе ван предизборне кампање (члан 106. став 1);
- 20) (престала да важи);
- 21) (престала да важи);
- 22) (престала да важи);
- 23) (престала да важи);
- 24) (престала да важи);
- 25) (престала да важи);
- 26) (престала да важи).

Новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај из става 1. овог члана и одговорно лице у правном лицу и физичко лице.

Новчаном казном у висини једногодишње претплате казниће се за прекршај физичко и правно лице које не пријави набавку радио и/или ТВ пријемника, у складу са чланом 81. овог закона.

IX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 114.

Овлашћени предлагачи из члана 23. став 3. овог закона, дужни су да у року од 45 дана од дана ступања на снагу овог закона доставе Скупштини предлоге листа кандидата за избор чланова Савета Агенције.

Члан 115.

Скупштина ће донети одлуку о избору чланова Савета Агенције предложених од стране овлашћених предлагача из члана 23. став 3. овог закона у року од 45 дана од дана истека рока за подношење предлога за избор.

Члан 116.

Савет Агенције ће се конституисати у року од 15 дана од дана избора чланова Савета, у складу са чланом 115. овог закона.

Савет Агенције је дужан да на конститутивној седници утврди предлог за избор деветог члана Савета, у складу са чланом 23. ст. 4. и 5. овог закона и да га достави Скупштини.

Скупштина ће донети одлуку о избору деветог члана Савета у року од 30 дана од дана достављања предлога из става 2. овог члана.

Савет Агенције је дужан да у року од седам дана од дана избора деветог члана Савета изабере председника и заменика председника Савета, да донесе Статут,

Пословник о раду и опште акте о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Агенцији.

Савет Агенције и председник Савета дужни су да у року од 45 дана од дана доношења општих аката из става 4. овог члана изврше пријем у радни однос и распоређивање потребног броја запослених у Агенцији.

Агенција почиње са радом даном конституисања Савета Агенције.

Влада ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона обезбедити просторне, техничке, финансијске и друге материјалне услове за почетак рада Агенције.

Члан 117.

Остали општи акти Агенције који су потребни за њено функционисање и рад, донеће се најкасније у року од шест месеци од дана почетка рада Агенције.

Општи акти потребни за спровођење јавног конкурса и за издавање дозвола за емитовање програма, донеће се у року од три месеца од дана почетка рада Агенције.

Члан 118.

Агенција ће отпочети са расписивањем јавних конкурса за издавање дозвола за емитовање програма у року од 15 дана од дана доношења аката неопходних за спровођење јавног конкурса и издавање дозвола за емитовање програма у складу са одредбама овог закона и посебног закона којим се уређује област телекомуникација.

Агенција ће расписивати јавне конкурсе за издавање дозвола за емитовање програма следећим редоследом:

- 1) за подручје целе Републике;
- 2) за подручје аутономне покрајине и региона;
- 3) за локална подручја.

Члан 119.

Радио и/или телевизијске станице које у време ступања на снагу овог закона емитују програм, настављају са емитовањем програма до окончања одговарајућег јавног конкурса за издавање дозвола за емитовање програма, који ће се расписати у складу са одредбама овог закона.

Члан 120.

Деобни биланс из члана 85. став 2, односно из члана 94. став 2. овог закона, доноси Влада најкасније до 31. марта 2006. године, на предлог комисије коју чине по три представника Владе, Извршног већа Аутономне покрајине Војводине и ЈП Радио-телевизија Србије.

Комисију из става 1. овог члана образује Влада.

Радио фреквенције које користи ЈП Радио-телевизија Србије, настављају да, у складу са одредбама овог закона, користе Радиодифузна установа Србије и Радиодифузна установа Војводине, до издавања дозвола за радиодифузне станице, у складу са Планом расподеле радио фреквенција и овим законом.

Радиодифузна установа Србије и Радиодифузна установа Војводине почињу са радом најкасније до 30. априла 2006. године.

Влада ће основати посебан транзициони фонд из кога ће се, до истека рока за трансформацију ЈП Радио–телевизија Србије у Радиодифузну установу Србије и Радиодифузну установу Војводине, обезбедити финансијска средства која су неопходна за функционисање ЈП Радио–телевизија Србије.

Члан 121.

Агенција ће најкасније 30 дана пре почетка рада Радиодифузне установе Србије и Радиодифузне установе Војводине именовати Управни одбор Радиодифузне установе Србије и Управни одбор Радиодифузне установе Војводине.

Управни одбор Радиодифузне установе Србије и Управни одбор Радиодифузне установе Војводине ће се конституисати у року од седам дана од дана именовања.

На конститутивној седници Управни одбор Радиодифузне установе Србије и Управни одбор Радиодифузне установе Војводине донеће одлуку о расписивању јавног конкурса за именовање генералног директора Радиодифузне установе Србије и генералног директора Радиодифузне установе Војводине.

Управни одбор Радиодифузне установе Србије и Управни одбор Радиодифузне установе Војводине именоваће генералног директора Радиодифузне установе Србије и генералног директора Радиодифузне установе Војводине, у року од 15 дана од дана истека рока за подношење пријава на јавни конкурс.

У случају да не донесе одлуку о именовању по расписаном јавном конкурс у из става 4. овог члана, Управни одбор Радиодифузне установе Србије и Управни одбор Радиодифузне установе Војводине, до именовања генералног директора, именују вршиоца дужности генералног директора Радиодифузне установе Србије и вршиоца дужности генералног директора Радиодифузне установе Војводине.

Управни одбор Радиодифузне установе Србије, односно Управни одбор Радиодифузне установе Војводине, у року од 30 дана од дана свог конституисања донеће статуте ових установа.

Члан 122.

Даном почетка рада, Радиодифузна установа Србије и Радиодифузна установа Војводине преузимају средства, права и обавезе и запослене ЈП „Радио-телевизије Србије”, у складу са деобним билансом из члана 85. став 2, односно из члана 94. став 2. овог закона.

Генерални директор Радиодифузне установе Србије, односно генерални директор Радиодифузне установе Војводине, обавезан је да у року од 60 дана од дана почетка рада Радиодифузне установе Србије, односно Радиодифузне установе Војводине, донесе опште акте о систематизацији послова и унутрашњој организацији рада Радиодифузне установе Србије, односно Радиодифузне установе Војводине.

Запослени из става 1. овог члана који не буду распоређени у складу са општим актом о унутрашњој организацији Радиодифузне установе Србије, односно Радиодифузне установе Војводине, остварују права која запосленом припадају по основу престанка радног односа, утврђена посебним законом.

Од дана доношења деобног биланса, у складу са чланом 120. став 1. овог закона, ЈП „Радио-телевизија Србије” не може отуђити или оптеретити имовину, нити запошљавати нове раднике.

Члан 123.

Управни одбор Радиодифузне установе Србије, односно Радиодифузне установе Војводине ће, најкасније 15 дана пре почетка рада Радиодифузне установе Србије, односно Радиодифузне установе Војводине, расписати јавни конкурс за именовање директора радија и телевизије и главних и одговорних уредника програма.

До окончања јавног конкурса из става 1. овог члана и доношења одлуке о именовању, Управни одбор Радиодифузне установе Србије и Управни одбор Радиодифузне установе Војводине ће, на предлог генералног директора, у року од 30 дана од дана почетка рада Радиодифузне установе Србије, односно Радиодифузне установе Војводине, именовати вршиоце дужности директора радија и телевизије и вршиоце дужности главних и одговорних уредника програма.

Члан 124.

Даном уписа у судски регистар Радиодифузне установе Србије и Радиодифузне установе Војводине престаје са радом ЈП „Радио-телевизија Србије”.

Члан 125.

Радиодифузна установа Србије и Радиодифузна установа Војводине ће, у року од шест месеци од дана почетка рада, донети друга општа акта одређена овим законом.

Члан 126.

Радиодифузне организације чији су оснивачи органи локалне самоуправе (општина, град) настављају да раде као радио и/или телевизијске станице локалних и регионалних заједница, с тим што су дужне да, у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона, свој рад и пословање ускладе са одредбама овог закона, као и да процес приватизације окончају у року из члана 96. овог закона.

Надлежно министарство ће, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети акт којим ће ближе уредити начин приватизације радио и/или телевизијских станица из члана 96. ст. 1, 2. и 3. овог закона.

Члан 127.

ЈП „Радио-телевизија Србије” је дужна да до 1. децембра 2002. године установи евиденцију претплатника на подручју Републике Србије који су као власници радио и телевизијских пријемника обавезни да, у складу са овим законом, плаћају радио-телевизијску претплату.

ЈП „Радио-телевизија Србије” је дужна да, у року од 15 дана од дана установљавања евиденције, сваком претплатнику у писаној форми достави обавештење о будућој обавези плаћања радио-телевизијске претплате.

Обавеза плаћања радио-телевизијске претплате настаје наредног месеца од месеца у коме је достављено обавештење из става 2. овог члана.

Члан 128.

Одредбе овог закона које се односе на обавезу емитовања прописаног процента програма на сопственом језику, односно програма сопствене продукције, примењују се по истеку једне године од дана ступања на снагу овог закона.

Одредбе поглавља VII овог закона које се односе на рекламирање и спонзорство, примењују се од 1. јануара 2003. године.

Члан 129.

Одредбе овог закона којима се уређују питања недозвољене медијске концентрације неће се примењивати на стање затечено у време ступања на снагу овог закона, до доношења одлуке по расписаном јавном конкурс за издавање дозвола за емитовање програма за одговарајућу сервисну зону.

Подносилац пријаве на јавни конкурс за издавање дозвола за емитовање програма дужан је да се придржава одредби о недозвољеној медијској концентрацији, да би његова пријава била подобна за разматрање.

Члан 130.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о радио телевизији („Службени гласник Републике Србије”, бр. 48/91, 49/91, 53/93, 55/93, 67/93, 48/94 и 11/2001).

Члан 131.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Д Р Е Д Б Е

ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА КОЈЕ НИСУ УШЛЕ У ПРЕЧИШЕНИ ТЕКСТ ЗАКОНА О РАДИОДИФУЗИЈИ

У пречишћени текст Закона о радиодифузији, инкорпориране су све измене и допуне овог закона, рачунајући и најновији Закон о изменама и допунама Закона о радиодифузији, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на седници од 29. септембра 2006. године, а који је објављен у „Службеном гласнику РС”, број 85/06 од 3. октобра 2006. године.

Међутим, неке од одредаба закона о изменама и допунама Закона о радиодифузији нису могле бити унете у пречишћени текст јер их њихова уводна одредба није везивала ни за једну одредбу основног (првобитног) текста овог закона.

У наставку се дају одредбе закона о изменама и допунама Закона о радиодифузији које нису ушле у пречишћени текст овог закона.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДИОДИФУЗИЈИ*

(„Службени гласник РС”, број 97/04)

Члан 10.

Овлашћени предлагачи дужни су да у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона доставе надлежном одбору Скупштине предлоге листа кандидата за избор чланова Савета, а Скупштина доноси одлуку о избору осам чланова Савета у року од 60 дана од дана пријема листе кандидата.

Савет ће се конституисати у року од 15 дана од дана избора осам чланова Савета и на конститутивној седници утврдити предлог за избор деветог члана Савета и доставити га надлежном одбору Скупштине.

Скупштина ће донети одлуку о избору деветог члана Савета у року од 30 дана од дана достављања предлога из става 2. овог члана.

Савет је дужан да у року од седам дана од дана избора деветог члана Савета изабере председника и заменика председника Савета.

* Закон је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 97/04. од 26. августа 2006. године.

Члан 11.

Даном избора чланова Савета у складу с овим законом престаје мандат чланова Савета изабраних у складу са Законом о радиодифузији („Службени гласник РС”, број 42/02).

Приликом првог избора чланова Савета у складу с овим законом, не примењује се одредба члана 27. став 4. Закона о радиодифузији („Службени гласник РС”, број 42/02).

Приликом првог избора чланова Савета у складу с овим законом у погледу трајања мандата чланова Савета примењују се одредбе члана 27. ст. 2. и 3. Закона о радиодифузији („Службени гласник РС”, број 42/02).

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДИОДИФУЗИЈИ* („Службени гласник РС”, број 76/05)

Члан 7.

До почетка рада Радиодифузне установе Србије и Радиодифузне установе Војводина, радио телевизијску претплату, у складу са одредбама овог закона, убира ЈП Радио-телевизија Србије.

Наплата радио-телевизијске претплате врши се преко Јавног предузећа „Електропривреда Србије” Београд, на начин утврђен уговором који ЈП Радио-телевизија Србије закључује са тим јавним предузећем.

Члан 8.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

* Закон је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 76/05, од 2. септембра 2005. године.

**ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РАДИОДИФУЗИЈИ***

(„Службени гласник РС”, број 62/06)

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

**ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДИОДИФУЗИЈИ****

(„Службени гласник РС”, број 85/06)

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

* Закон је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 62/06, од 19. јула 2006. године.

** Закон је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“, број 85/06, од 3. октобра 2006. године.